

STUC

MET VOOR

HET BLAD VAN DE ALGEMENE STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT

V.U. AN DEWIT
E. VAN EVENSTRAAT 2D
3000 LEUVEN

JAARGANG 5 · NR. 8
31 januari 1979

REDAKTIE & ADMINISTRATIE

'T STUC - E. VAN EVENSTRAAT 2D
3000 LEUVEN
TEL. 016/22.44.38

editoriaal

Dit is meer dan een uitnodiging. Het is een oproep, dringend als jeen voorgaande.

Het wese eenteder duidelijk die nog een grijntje gevoel voor rechtvaardigheid overhoudt.

De universiteit van morgen wordt er één voor de elite.

Vandaag kost een inschrijving aan dese instelling voor niet-beursstudenten 10.000 fr. Dat is een hele bom geld, maar voor de meesten betaalbaar. Als je na 4 of 5 jaar slaagt, heb je nog steeds meer kans op een toewijding dan iemand anders, al is dat dan onder je beroepsniveau. Die 40 of 60.000 fr zijn dan gauw verdiend. Dus laat die roepers van dat aktiekomiteetje maar rustig betijen. "Koelen zonder blazen" zegt oma, en zij kan het weten want ze heeft twee oorlogen meegemaakt. Ieder voor zich en god... Het is nu trouwens stilaan blokken geblesn.

Maar niet minder waar is het volgende.

De besparingsmaatregelen die door de krisisswet en bij volmacht aan de bevolking werden opgedrongen zijn niet zo maar maatregeltjes. Er moet een begrotingstekort worden gedekt van een goede 100 miljard frank. Dat dit juist nu moet gebeuren is ook wel een tegenval, want er zijn juist zo'n 400.000 mensen die niet aan de slag kunnen, die dus werkloos zijn.

Dese ongelukkige Loop van omstandigheden is spijtig genoeg niet van zo'n voorbijgaande aard.

De Amerikaanse pers spreekt hierin een minder omfloerste taal dan de Europese. We staan nog maar aan het begin van de krisis. Hier in België loopt dat allemaal zo'n vaart niet. We hoeven alleen het investeringsklimaat wat te verbeteren, bv. door nog enkele honderd miljard aan de staalbarons te geven onder de vorm van staatsaandelen. Belastingvrijstelling is ook een voor investeerders veel beproefde methode.

Zijn we dan werkelijk zo mistevreden dat de ondernemers in hun harde leven eens een handje toegestoken krijgen?

Verre van. Wat ons wel dwarszit is dat het een reuzehandje is en dat wat gegeven wordt eerst werd afgepakt. Het werd afgepakt van Jan-met-de-Pet. Hij ziet zijn tram- en treinticket duarder worden, zijn dokter vraagt nu ook alweer wat meer en de ziekenkas betaalt nu ook alweer wat minder terug.

Vroeger dan voorvaten moet hij op pensioen. Tot daar nog aan toe. Maar zijn zoon kan in het bedrijf niet bidden. Want sinds de werktijdverkorting waarvoor hij nog 3 weken met stakingegeld geleefd heeft, laat de vakbond afvloeiingen toe. Dan maar aan de dop met die zoon van hem. Op de werklozensteun en dat pensioen wordt nu ook een belasting gefnd. Daar heb je je hele leven voor kapot gewerkt, met de troost dat je kinderen het iets verder gingen schoppen.

De 10.000 is wat jij of je ouders er misschien of misschien nauwelijks van voelen. Het is een afwenteling van de krisisekosten op plaatsen waar het politiek haalbaar is, d.w.s. op de kap van vooral de kleinen, de invaliden, de zieken, de gepensioneerden en de werklozen.

De 10.000 is financieel voor velen haalbaar; politiek mag dit echter niet haalbaar blijken en doet se dat ook niet in Vlaanderen. Ramaekers en zijn kabinet geven nu al blijk van twijfel over de politieke opportuniteit van de maatregel. De achteruitgang van de BSP en de kritiek van de Vlaamse rektoren op het universitair beleid spelen de socialisten parten.

De oprichting van een commissie voor de beursen in de buurt van de Hoge Raad voor Studietoelagen is het povere resultaat; volgend jaar zit er ook een inkomensbarema in als grens voor het verhoogde inschrijvingsgeld t.p.v. het gewraakte beurs/niet-beurs.

De fundamentele beleidskeuze wordt niet herzien. Studeren wordt

vervolg: p.2

HERVORMING EXAMEN-REGLEMENT: VRIJSTELLING

Op de vergadering van de Onderwijswerkgroep van Kringraad (8 januari '79) werd een voorstel tot hervorming van het examenreglement goedgekeurd - dat examenreglement vind je op de gele bladzijden van je kollegerooster; het is de moeite!

Het is een principiële stellingname, maar het ziet er niet naar uit dat ons voorstel van reglement door de Akademische Raad zal worden goedgekeurd. Daarom besloot de Kringraad het niet zo ver gaande voorstel van de fakulteit Wijsbegeerte & Letteren te steunen (verlaging van overdraagbare vrijstellingen van 14 tot 12, met behoud van bijkomende criteria) op de bespreking van de Akademische Raad.

Maar hier volgt dus onze principiële stellingname over vrijstellingen in het huidige systeem.

Art. 27 (a). Een geheime stemming moet gehouden worden wanneer een lid van de examencommissie of de ombudsman erom vraagt.

(b) Een student kan slechts als niet-geslaagd worden beoordeeld wanneer hij meer dan één onvoldoende heeft gehaald.

In plaats van: Een geheime stemming moet gehouden worden wanneer een lid van de examencommissie of de ombudsman erom vraagt, en in elk geval m.b.t. het totale examenresultaat van een student die slechts voor één vak een onvoldoende cijfer heeft behaald en voor wie voorgesteld wordt hem niet te laten slagen. In dit laatste geval kan een student slechts dan als niet-geslaagd worden beoordeeld, wanneer de meerderheid van de aanwezige stemgerechtigde leden er aldus over beslist.

MOTIVATIE

Hiermee wordt een uniforme minimumstelregel voor deliberatiecriteria geponereerd. Belangrijk hierbij is dat het 3 niet in overweging wordt genomen om te beginnen delibereren, zoals dat bij toegepaste wetenschappen tegenwoordig wel gebeurt.

Art. 37: De studenten die zich opnieuw laten inschrijven voor een volgende examenperiode van hetzelfde academiejaar worden van een nieuwe ondervraging vrijgesteld over de vakken waarop zij 12 of meer behaalden.

De examinatoren verlenen geen vrijstelling wanneer de examencommissie overeenkomstig Art. 25, tot het verlies van vrijstellingen besloten heeft.

MOTIVATIE

Het is niet noodzakelijk om bij het in overweging nemen van het al of niet vrijstellen van een bepaalde student voor een bepaald vak zijn prestatie voor andere vakken in overweging te nemen.

Art. 39: De student kan de in Art. 37 vermelde vrijstellingen naar het volgende academiejaar overdragen.

MOTIVATIE

Wanneer een student voor een bepaald examen in juli met 12 voldaan heeft, zal hij het niet in zijn hoofd halen dat vak opnieuw af te leggen in september om daarmee zijn

eventuele vrijstelling naar bisjaar veilig te stellen. Bovendien heeft hij dan wel zijn "voldoende kennis" bewezen en dient hij die prestatie niet over te doen. De nu (1978) aangehouden grens van 14/20 betekent dat een bisser verplicht wordt zijn studiepakket aan te vullen met vakken waarvoor hij reeds die voldoende kennis bewezen heeft. Dat brengt onvoldoende motivatie en verveling met zich mee. In voorgestelde regeling zou een bisser zijn tijd zinvoller kunnen gebruiken door tijd te besteden aan probleemvakken, opgaven uit latere jaren (licentiaatsverhandeling), kritisch werk rond de stof, speciale opdrachten en individuele verdieping, naast financiële inspanning om het bisjaar sociaal aanvaardbaar te houden. Ook hier geldt dat het "voldaan hebben" voor een vak (en dan nog met een 12 als "veiligheidsmarge") onafhankelijk staat van een mindere prestatie op een ander vak. Op zo'n manier wordt een student geen slachtoffer van de kwoteringzekerheid van een prof.

Art. 40: In afwijking van het in Art. 37 en 39 bepaalde, worden studenten bij een tweede of latere zitting in elk geval vrijgesteld voor praktika, seminars en oefeningen waarvoor zij 10 of meer op 20 behaalden.

MOTIVATIE

Het cijfer bij praktische vakken is meestal beter gefundeerd, vooral als het hier gaat om een permanente evaluatie gedurende het jaar of verschillende malen opgegeven oefeningen. Zo'n cijfer is meestal ook gebaseerd op een betere verwerking van de stof door de student (en toepassing van die stof door de student). Een paper, verslag of seminariewerk uitschrijven is, wanneer het een eenmalige prestatie is niet het belangrijkste van de cursus, wel het jaar werken aan de stof die eraan voorgefng (in labo of wakkelijks werkes). Het herschrijven is te herdoen naar september, het werk niet.

Onderwijswerkgroep Kringraad

daarder. Streven naar een gratis onderwijs als democratiseringshefboom was een boeiende luze-doelstelling voor de "golden sixties". Dat is voor goed gedaan.

De universiteit, ons vrolijk dorp. We zullen het hier wel redden. De Somer is een goede burgemeester die het nog durft opnemen voor de "keuren" bij de Staten-Generaal. Niet meer geld, meer vrijheid. Hij is een gessaarerd vriend en vijand van de gildmeesters. De jonge kerels die de leermeesters respecteren zijn tevreden met hun geretnat. Al zijn er dan nog leegaards die hun knade vil verbergen achter vage slogans. Ze hebben ze in andere dorpen opgevangen, waar minder edele stielen en fabrieksmatige geest ongevoelig maken voor de verfijning van de universitaire dorpskultuur.

Die mentaliteit heerste hier niet zo heel lang geleden en ze komt misschien weer. We krijgen de indruk dat ze weer om zich heen grijpt. De archaische clubs voor drinkbroeders hebben plaats geruimd voor knusse gemeenschapsclubs, die in tegenstelling tot de vroegere clubs nu gemengd zijn en aachtsinnig. We leren nu potten pakken en weven, onszelf zijn alleen en samen met de groep. Het gaat goed in ons dorp, en in het esthuis serveert men tamari en alternatieve bootjes uit blik.

Wie meent dat we hier niet achterstaan, heeft het mis. We willen die bonen niet kwijt.

De dorpspoort wordt echter nauwer. De accijnzen nog hoger en enkel edelknopen en freulen zullen ze nog kunnen betalen. En dat willen we niet.

Als morgen enkel nog rijkeluizen deze unief bevolken, als morgen deze discussies enkel in boeken zullen te vinden zijn in obekare winkeltjes, dan is het te laat.

Want overmorgen zullen de kadere, de onderwijskrachten, de ambtenaren, de vakbondsfunctionarissen deze kritiek niet meer gehoord hebben. Ze zullen loonsverlaging en sociale afbraak een handig instrument van soberheidspolitik noemen, maar dan flagrant openlijk, met volledige volmachten.

Dat de heren die dit ideaal nastreven dit beter begrijpen dan wie ook bewijzen de vervolgingen, waarvan vele actieve aktiekomitees nu blootstaan.

Wij rekenen op jullie. Jullie kunnen op ons rekenen.

MEER DAN 10.000

Verskillende vergaderingen van de A.S.R.-stuurgroep werden gewijd aan het opstellen en bespreken van de A.S.R.-begroting voor '79. De discussies liepen immers niet van een leien dakje.

De normale taak van de stuurgroep is de begrotingen, zowel van de A.S.R.-centraal als van de onderscheiden raden, op technische fouten te controleren. Elk van de geladingen maakt haar begroting op op basis van het uitgestippelde beleid. Vooral door 't uitspringende begrotingsvoorstel van Kultuurraad, werd er dit jaar niet'gehouden aan deze traditie; mede door de huidige kontekst van krisis en inflatie heeft de stuurgroep het op een eenmalig akkoord gegooid: geen enkele begroting mocht met meer dan 6% t.o.v. de begroting van vorig jaar stijgen (6% is de verwachte indeksstijging voor '79).

De Raad voor Studentenvoorzieningen, die de A.S.R. grotendeels betoelagt, heeft in december '78 volgen de begroting goedgekeurd.

WE KUNNEN WEER EEN JAAR VERDER...

INKOMSTEN

1. eigen inkomsten		619.150
2. toelagen: a. werking	3.963.088	
b. personeel	2.745.000	
		6.708.088
		7.327.238

UITGAVEN

3. gebouwkosten		514.000
4. nutsvoorzieningen		145.100
5. werkingskosten @centraal:	313.000	
@toelagen:		
ISOL	196.000	
Kringraad	345.000	
Kultuurraad	1.279.738	
Sociale Raad	577.000	
Sportraad	349.800	
Vrije Verenigingen	320.000	
studentenakties	100.000	
		3.480.538
6. aankoop goederen		161.600
7. uitrustingsmateriaal		281.000
8. personeelskosten		2.745.000
		7.327.238

Enige uitleg bij deze cijfers:

- De eigen inkomsten bevatten voor al de huurgelden van de studentenkamers op 't Stuc ('t Kopstuc), de stencildienst en de energiebijdragen van de organisaties die de animatiezaal gebruiken (hieronder ook Kultuurraad).
- Met nutsvoorzieningen bedoelen we de gewone sekretariatskosten (schrijfmateriaal, nietjes, plakband...)
- Centrale werkingskosten zijn o.m. het drukken van Veto, bestellingen van centrale activiteiten, voorschieten van huur voor universitaire lokalen die achteraf terugbetaald worden door de organisaties die er gebruik van maakten.
- Behalve de raden worden ook studentenverenigingen ("vrije verenigingen") gesubsidieerd o.b.v. criteria en volgens een verdeelsuittel.

- De goederen die aangekocht worden zijn vooral bedoeld voor de stencildienst.
 - Hieronder vallen de aankoop (meestal vervanging) van bureaumachines, stencilmachine en hun onderhoud.
 - De personeelskosten bevatten de lonen van 3 fulltime en 3 half time vrijgestelden, de werkgeversbijdragen, verzekering, sociale vergoedingen.
- Vrij laat (november '78) besliste de A.S.R.-stuurgroep om Veto gratis te verspreiden en bijgevolg volledig te subsidiëren. Omdat de A.S.R.-begroting al bij de RvS was ingediend (waarin deze subsidieering niet was voorzien) werd een bijkomend bedrag van 140.000 fr aangevraagd. Na discussie en niet onder algemeen enthousiasme werd deze som goedgekeurd en in de oorspronkelijke begroting ingeschoven.

(onze kursivering). Betwistingen kunnen voorgelegd worden aan de Raad voor het Wetenschappelijk Personeel.

Ook over de andere punten van de overeenkomst zijn gelijkaardige opmerkingen te maken. Daarom is deze overeenkomst voor mij onaanvaardbaar en heb ik ze niet ondertekend, zodat ik nu zonder arbeidscontract zit.

De belangrijkste reden waarom ik deze brief schrijf is om de studenten op de hoogte te brengen van de manier waarop het tijdelijk wetenschappelijk personeel op sommige plaatsen binnen deze universiteit wordt behandeld. Ook wil ik de stu-

enten die er aan denken als assistent in de afdeling van prof. Van Gerven te gaan werken, adviseren zich eerst goed op de hoogte te stellen over hoe men in deze afdeling wordt behandeld.

Afsluitend wil ik zeggen dat ik altijd bereid ben geïnteresseerden een toelichting te geven op de gebeurtenissen.

Peter de Groot
Groenveldstraat 3
3030 Leuven

Vit betrouwbare bron hebben we vernomen dat de assistenten van de afdeling rond hun dubbelzinnige en uitgebuide situatie actie voeren.

**WOENSDAG
7 FEBRUARI**

**REGIONALE AKTIE-
DAG TEGEN DE
10000**

**HEEL WAT KONKRETE TAKEN ZIJN
VOORHANDEN**

typen aan een nieuwe brochure, lay-outen.
In de fakulteiten, zowel als centraal
In de fakulteiten zowel als centraal.

**DOE MEE AAN EEN AKTIEKOMITEE
OM MEER TE VERNEMEN.**

het vliegend scheermes

Onder deze rubriek worden reakties van lezers afgedrukt; naam en adres moeten aan de redactie bekend gemaakt worden. De redactie heeft het recht ingezonden stukken in te korten, zonder evenwel aan de inhoud er van te raken. Ook houdt de redactie zich het recht voor te antwoorden op brieven.

MET DANK AAN MIJN PROMOTOR

In jullie blad Veto las ik dit artikel. Het behandelt een tragikomische binnen het departement Natuurkunde, waarvan prof. L. Van Gerven en ik de hoofdrolspelers zijn.

Om te beginnen moet ik zeggen dat ik blij verrast was te zien dat een studentenblad zich interesseert voor de problemen waarmee het tijdelijk wetenschappelijk personeel te kampen heeft.

Alhoewel ik het eens ben met de geest van het artikel moet ik zeggen dat de schrijver wel wat meer "field work" had mogen verrichten. Hij haalt de feiten zo door elkaar dat ik hier graag de ware gang van zaken wil uiteenzetten.

Inderdaad is er een wetenschappelijk artikel geschreven waar problemen rond waren. Van dit artikel waren een vast wetenschappelijk medewerker (een lector) en ik de auteurs. De desbetreffende lector heeft wilselijk besloten de afdeling Vaste Stoffen en Magnetisme van prof. Van Gerven te verlaten. Dit was echter niet het direct gevolg van de problemen rond het artikel. (Hij had de afdeling al verlaten voordat deze problemen plaatsvonden.) De moeilijkheid die prof. Van Gerven met het artikel had, was niet het feit dat hij op de verkeerde plaats in het dankwoord stond. Het dankwoord was niet goed genoeg voor hem. Zijn naam moest als co-auteur op het artikel. Het werd eind september (1978) en mijn arbeidscontract liep ten einde.

Eén week voor dat tijdstip gaf prof. Van Gerven te kennen het contract niet te willen hernieuwen. De hooggeleerde heer vond het niet nodig hiervoor een reden op te geven, zodat ik niet kan zeggen dat de problemen rond het wetenschappelijk artikel hiervan de oorzaak waren. Ondanks bemiddeling van de universitaire overheden was prof. Van Gerven slechts bereid mijn arbeidscontract te verlengen, indien ik een persoonlijke overeenkomst met hem zou tekenen. Deze overeenkomst is niet uitgedokterd door de beheersorganen van de KUL (zoals in Veto staat) maar is ontsproten aan de creatieve geest van prof. Van Gerven. In deze overeenkomst (waarvan ik een copie bij deze brief voeg) eist prof. Van Gerven o.a. dat hij het recht heeft zijn naam op alle wetenschappelijke publicaties te zetten (dus ook als zijn wetenschappelijke bijdrage te verwaarlozen is).

Dit gaat lijnrecht in tegen de CAO voor het wetenschappelijk personeel waarvan art. 37 luidt: "Ieder wetenschappelijk personeelslid heeft het recht om zijn wetenschappelijk werk te publiceren, te ondertekenen en voor te dragen op wetenschappelijke colloquia en congressen. In gemeenschappelijk werk dient door de juiste plaats het belang aangegeven te worden van de medewerkers die het ook actief geconcipeerd en uitgewerkt hebben. Administratieve en financiële toezicht alleen komen hiervoor niet in aanmerking

EEN ZILVEREN HAP - DEN ALMA (II)

Terwijl de Alma-mensen druk doende zijn om van 16 februari weer een gedenkwaardige Alma-dag te maken, gaan wij verder met het tweede deel van het interview met directeur Gust Mangelschote. Hierin staan we stil bij een aantal praktische en organisatorische aspecten van de Alma-restaurants.

VETO: Er is in de voorbije jaren heel wat personeel afgevoeld uit de Alma. Hoe is dat gebeurd en hoe was de houding van de vakbond?

G.M.: Wat de verhouding met de vakbond betreft, hebben we altijd een beetje in de schaduw geleefd van de grote universiteit. De vakbond is er steeds vanuit gegaan dat wat verworven is aan de universiteit ook in de Alma moet gelden. Inhoudelijk vrij logisch, denk ik. De vakbond heeft echter nooit rekening gehouden met de specifieke mogelijkheden en beperkingen van de Alma, toch een andere situatie dan die van de universiteit als instelling. Daardoor zijn er wel problemen geweest. De CAD van de Alma is momenteel quasi identiek aan die van de universiteit, zeker de nominale lonen zijn dezelfde.

VETO: Tussen haakjes: hoe liggen die lonen?

G.M.: Het minimumloon bedraagt 125 fr bruto. Wat de vergelijking tussen de situatie van het Alma- en universiteitspersoneel betreft is er hier en daar nog wel een verschil in arbeidsvoorwaarden, maar dat is niet noemenswaardig.

In '72-'73 heeft zich het grote probleem gesteld: het wegtrekken van de franstaligen en de afname van het aantal maaltijden. Dit laatste fenomeen is nooit verklaard geweest; er zullen waarschijnlijk verschillende oorzaken zijn. Is het een kwaliteitskwestie - dat kan zeker niet zo gesteld worden; is het een kwestie van een veranderend bestedingspatroon van het leefgeld van de studenten? Is het een hang naar kleinere eetzalen of gezellig eten op kot?

EN TOCH... ER GAAT NIETS BOVEN HET KOLLEKTIEVE GENOT!

We kwamen dus met een personeelsoverschot te zitten. We hebben dat weggewerkt, met de gouden handdruk. Er zijn niet veel personeelsleden geweest die hiervan gebruik gemaakt hebben. Het waren eigenlijk de minst gemotiveerden op een ogenblik dat de arbeidsmarkt nog vrij soepel was. Naderhand zijn we dan als eersten met het bruggpensioen begonnen. Het pre-pensioen is later officieel geworden.

De laatste jaren werken we met vroeggedrupt pensioen. Dat alles heeft gemaakt dat we nu nog staan met een goede 150 werknemers, waar we er indertijd 320 hadden.

We hebben het alleszins kunnen doen zonder sociale troubles. Er is niemand zomaar afgedankt. Het was meestal op vrijwillige basis dat de mensen geopteerd hebben om uit de dienst te treden via die speciale vormen.

Toch denk ik dat er wel een negatieve kant zat aan die personeelsver-

minding op vrijwillige basis; het kan nl. goed zijn dat hele goede elementen het afstappen. Waarbij ik niet wil zeggen dat alle goede weggegaan zijn, integendeel, we hebben niet te klagen. Maar het is een probleem.

VETO: Hoe is de verhouding tussen het vast personeel en de jobstudenten? Hoe staat u daar tegenover?

G.M.: Het jobwerk is vanaf het begin een belangrijke faktor geweest. Ik denk dat dit m.b.t. de kosten ook interessant is. Ik schaam me niet te zeggen dat jobstudenten goedkope werkkrachten zijn voor ons. Omdat elke Jobist maximum 2 uur per dag of 12 uur per week werkt, moeten we daarvoor geen sociale lasten betalen; en die bedragen nu toch 40 à 45% van het loon. Qua verhouding vast-personeel - jobstudenten is het zo dat ook ons personeel en de vakbond hiervoor een reële belangstelling heeft gehad, vooral in de laatste 5 jaar. Er werd wel op toegekeken dat er n.a.v. de afvloeiingen geen stelselmatische politiek werd gevoerd van het afgedankt personeel te vervangen door jobstudenten, omdat die goedkoper zijn. Maar uit het jaarverslag van de Alma kan men opmaken dat de jobstudenten qua kosten maar een klein fractie uitmaken: dat ligt rond de 5 à 5,4%. In werkuren is dat aan deel uiteraard groter.

VETO: Heeft het inschakelen van jobstudenten nooit strubbelingen gegeven met de vakbond?

G.M.: Nee, dat viel mee. Zoals ik zei werd er wel op gelet. Maar men heeft nooit gevonden dat er een contradictie in zat. Tegenover de vakbond hebben we geargumenteed met de beschouwing dat de Alma toch geen winstgevende sektor is en dat ze in de dienstverlenende sector ligt en dat daardoor toch andere normen gelden dan in de industriële en handelssector.

VETO: Voor '79 heeft de Alma 50 miljoen subsidies gekregen. Moeten er geen bepaalde beleidsopties worden genomen om die te verminderen? Zou dat kunnen door het aantal jobstudenten uit te breiden?

G.M.: Ik kan natuurlijk proberen om dat aantal uit te breiden. Maar de vraag is of je dat doet om de subsidies te verlagen of om andere redenen.

Het is immers altijd al zo geweest dat de meeste studenten die hier voor een job geïnteresseerd zijn vreemdelingen zijn, een zeer groot percentage. We hebben relatief weinig Vlaamse mensen; de Vlamingen zijn niet meer geïnteresseerd de laatste jaren. En soms reken we in moeilijkheden met jobstudenten; we voelen nu al dat de vraag naar jobisten het aanbod gaat overtreffen.

Een tweede punt is of door het verhogen van het aantal jobstudenten - afgezien van de moeilijkheden met de belangstelling - het rendement nog kan verbeterd worden. Het zou kunnen; dat moet we onderzoeken. Maar ik denk dat ge al weer vlug een punt zult bereiken van evenwicht tussen voldoende zekerheid van uw diensten die ge wilt aanbieden, en die ge kunt aanbieden; en met jobstudenten hebt ge dat niet altijd omdat die gemakkelijker kunnen komen en gaan. Ge moet een kader hebben van vast personeel - daarin hebt ge wel speling, maar de marge is niet zo groot - en daarbuiten kunt ge aanvullen met jobstudenten. En, zoals gezegd, moet ge rekening houden met het aanbod van jobstudenten; op het ogenblik werken hier veel mensen van de UCL.

VETO: Er worden nogal opmerkingen gemaakt over de kwaliteit van

het eten. Ik heb het al voor gehad dat ik iets gegeten had en dat een uur nadien...

G.M.: ... het wat zwaer op de maag lag of zo...?

VETO: Nee, ik was echt ziek.

G.M.: Ge moet wat oppassen met dat ziek zijn. Daar kunnen verschillende oorzaken bestaan waaronder eventueel het eten. Mijn kinderen eten niet in de Alma en die worden ook wel eens ziek. Ge moet zo iets niet altijd met een giftige pijn naar de restaurateur schieten.

VETO: Maar ik ben niet de enige hoor. Ik heb al van meerdere mensen gehoord die ziek waren nadat ze in de Alma gegeten hadden.

G.M.: Dat kan. Het eten kan slecht bevallen, een indigestie; dat is één mogelijkheid. Een tweede mogelijkheid is dat het objectief aan het eten ligt. En dat is een groot gevaar: elke restaurateur maakt zich daar echt ongerust om. Dat is ook de reden waarom wij bv. een diëtist in dienst hebben die voor de kwaliteit en de hygiëne verantwoordelijk is. Dat zijn zijn enige opdrachten en daarvoor wordt hij full time betaald.

Hij neemt regelmatig stalen van tafelbladen, van messen, snijmachines, enz. die gecontroleerd worden op bacteriën. De keuze van kiemdoende middelen die we gebruiken om de vloer, de tafels enz. te behandelen is zijn verantwoordelijkheid. Met zijn eigen labotje kan hij dat allemaal opvolgen. Het kakkerlakkenprobleem, waar geen enkele restaurateur buiten kan, pakt hij aan; de keuze van het juiste bestrijdingsmiddel, het tijdstip dat er gespoten moet worden.

Het is ook nog mogelijk dat er on-

der het personeel, zonder dat het het weet, kiemdragers zijn. Dat zijn allemaal mogelijkheden. Maar we blijven nog altijd heel gelukkig dat we nog nooit een kollektieve vergiftiging hebben gehad. Want dat bestaat en is een bedreiging die degelijks boven het hoofd van de restaurateurs hangt. Of ze er zich van bewust zijn, weet ik niet, maar wij zijn er ons in alle geval van bewust.

De hygiëne moet bijna professioneel aangepakt worden, en daarin staan wij zeer ver en er wordt heel wat geld aan gespendeerd. Als ge dat zou laten vallen zouden er miljoenen kunnen bespaard worden; maar of je dat in absolute zin kunt vermijden is volgens mij uitgesloten. Nog iets: het is niet noodzakelijk zo dat een infectie bij iemand die in de Alma heeft gegeten - en dat zijn toch 7 à 8.000 klanten per dag - dat de oorzaak in de Alma ligt.

VETO: Nee, dat nu niet. Maar ge hebt hygiëne en ge hebt kwaliteit.

G.M.: En die twee raken mekaar. Daarom zijn die twee aspecten verenigd in één functie. De diëtist is natuurlijk niet de enige verantwoordelijke voor de kwaliteit en de inkoop. Wat hij wel regelmatig doet bij de aankoop van conserven bv. is stalen nemen en het zoutgehalte en dergelijke ervan onderzoeken. Op basis van zijn rapport wordt er dan aangekocht.

Wat de kwaliteit betreft ook dit: we werken met verse zaken die wel eens besmet kunnen binnenkomen en waarop ge niet altijd controle hebt. Vleeswaren, charcuterie bv.; dat maken wij niet allemaal zelf; dat is niet rationeel omdat er fabrieken bestaan die niets anders verkopen, zodat het ook goedkoper is. Maar daardoor kunnen o.a. zaken besmet binnenkomen.

De keuze van de aankoop is ook afhankelijk van de bestemming; bv. appelen voor dessert of voor appelmoes.

Een voordeel voor de Alma i.v.m. de kwaliteit van de goederen is dat we alles zelf kopen en dus niet afhankelijk zijn van een bepaald toeleveringsbedrijf, zoals de meeste kleine restaurants. Het vlees in de Alma is goed tot zeer goed; maar door de grootschaligheid gaat er wel eens wat aan kwaliteit verloren; bv. het feit dat de soep eerst gegeten wordt, doet het vlees, de groenten... koud worden, waardoor de kwaliteit ervan wordt verminderd.

Werkgroep Alma december '78

(slot volgt)

MODELLEN VAN RUBENS (P.P.) DIE HU VOND IN DEN ALMA.

Na de nodige handjes drukken en de wat laattijdige nieuwjaarswensen - het mag nog tot einde januari, zeggen ze - konden we er weer eens aan beginnen, ditmaal onder de nokbalen van ons aller Faculty Club.

Als voorafje een vraag van de studenten waarom de "14", oftewel art. 39 van het examenreglement niet op de agenda stond. De Somer vond dat er niet genoeg informatie van de fakulteiten op het rektorat binnen gekomen was. Hij beloofde ons echter ten stelligste dat er volgende maand zeker een beslissing zou genomen worden. Joepi!

Dan de traditionale brok goedkeuring van verslagen. De efficiëntie van vergaderen werd weer eens in vraag gesteld toen men begon te discussiëren over wat er nu vorige keer wel of niet verteld werd, dit i.v.m. de Bibliotheekcentrale.

De Somer was natuurlijk akkoord met de principes van het studentenvoorstel - studenten betrekken bij evaluatie en er rekening mee houden bij benoeming of bevordering - maar de praktische uitvoering vond hij onmogelijk. Het voorgestelde proefjaar de hooglaraar-promotor en het intrekken van het mandaat van een benoemd docent zijn immers statutair moeilijk, zoniet onmogelijk.

Toch werd toegegeven dat zulke evaluatie nodig is en dat profffen in de beoordelingscommissie veelal over slechte informatie beschikken i.v.m. de didactische evaluatie van hun kollega's.

Een goed voorstel werd geformuleerd door groepsvoorzitter De Bock: er is geen benoeming tot docent mogelijk indien evaluatie van didactische bekwaamheid niet in het benoemingsdossier zit. Dit werd echter afgeketst.

Na een lange discussie hakte de rek-

Dese maand ben je misschien wel in aanraking gekomen met "Lastig". Lastig, jg. 1, nr. 1 is de spreekbuis van een groep studenten die een begin willen maken met de Studentenvakbeweging (SVB).

SVB is een project dat in de zestiger jaren in Leuven ontstond als studentensyndicaat dat pleitte voor en werkte rond een eigen studentenstatuut; een organisatie van studenten naar het voorbeeld van de arbeidersvakbonden. Eén van de hoofdthema's - althans bij de aanvang was het ijveren voor het studieloon.

Die SVB-gedachte is echter in het begin van de zeventiger jaren verdwenen, samen met de streefdoelen ervan.

De vooral sociale afbraakmaatregelen van de regeringen t.o.v. het hoger onderwijs tijdens de laatste vier jaar, de spontane maar meestal los gestructureerde reactie hiertegen van studentenzijde, deed de nood aan een permanente studie- en aktie-organisatie aanvoelen. Op de VVS-kongressen van 1978 kwam de Tendens in haar programma tegemoet aan deze nood door de (her)oprichting van de SVB als studenten-syndicaat in het vooruitzicht te stellen. Het nieuwe VVS-bestuur (bestaande uit Tendens) wilde echter niet overhaast en ook niet van bovenuit de SVB uit de grond stampen; in haar programmaverklaring stond: "Het nationaal VVS-kongres spreekt zich uit voor de opbouw van een stellige eenheidsvakbond van de studentenbeweging. Het kongres stelt voor vanaf september met alle progressieve groepen gezamenlijk initiatieven te nemen aan de basis van fakulteiten en scholen, in de richting van deze studenten-syndikale beweging. (...)".

Vanaf het eerste nummer '78-'79 van de "Rojs Rau" (blad van VVS) werd de SVB-gedachte dieper uitgewerkt en tenslotte als voorstel gepubli-

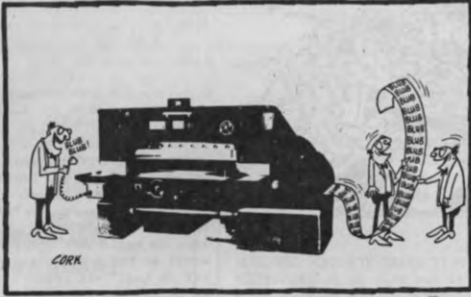

blad van SVB". In de wandelgangen ook de "groene SVB" genoemd, omdat deze groep studenten hun programma op een groen blad bekend maakte. Dat programma, dat ook uitvoerig aan bod komt in het eerste Lastig-nummer, pleit voor: verdediging van sociale verworvenheden, de verdediging van de democratische rechten, voor een democratisch onderwijs in een democratische maatschappij, solidariteit met de strijd van de Derde Wereld, tegen kapitalisme - voor een democratisch socialisme. Deze opties liggen niet zo ver af van het VVS-programma, hoewel de accenten anders liggen. Want het moet gezegd worden: de "Groene SVB" komt zelfstandig op; dat blijkt dus al klaar uit de eigen publicatie. Een medewerker van Lastig vertelde dat Lastig eindelijk van start wil gaan met SVB en dat hij studenten wil aantrekken op basis van het platform; terwijl de "VVS-SVB" eerst de mensen wil organiseren en van daaruit tot een concreet programma wil komen - wat juist de kritiek van Lastig (of zijn medewerker) op de VVS-SVB is: je kan de mensen maar organiseren op basis van een concreet platform.

In mei aanstaande zal er, i.p.v. VVS-verkiezingen, een SVB-kongres doorgaan wat - vanuit de optie van VVS - de start moet geven aan SVB. Hierop wordt het concrete programma van SVB afgerond. Ook Lastig zal hieraan deelnemen en zijn programma - dat in de accenten dus verschilt van dat van de VVS-SVB - voorleggen. De samenwerking - of samensmelting? - is dus niet uitgesloten.

Toch moet het van het hart dat we de huidige situatie waarin twee SVB-stromingen bestaan niet als een hoopvol teken beschouwen voor een "eenheidsvakbond" van studenten. De wonderen zijn de wereld niet uit, maar Leuven heeft al, alle goede bedoelingen ten spijt, meer schisma's meegemaakt die de studentenbeweging alles behalve goed deden. En is de SVB-gedachte - zoals die tenminste vorig jaar uitgelegd werd - niet juist bedoeld om dergelijke breuken te voorkomen?

N.M.

Een volgend twistpunt was de toekenning van AWP (Akademisch Wetenschappelijk Personeel) -mandaten. Ongeveer iedereen voelde zich immers benadeeld, maar het bleef toch zoals het BAR (Bureau Akademische Raad) het voorstelde.

Het eerste belangrijke agendapunt ging over de didactische-pedagogische evaluatie van lesgevers. Als uitgangspunt van de discussie werd een tekst van de Kringraad gebruikt, die dateert van juli '78. Tot nu toe werd dit punt systematisch naar de volgende Akademische Raad uitgesteld, maar gezien de relatief lichte agenda werd er ditmaal grondig en uitgebreid over gepraat.

tor zoals gewoonlijk de knoop door: hij zal een vergadering bijeenroepen met studenten en DUD (Dienst Universitair Onderwijs-KULeuven). Er zal een nieuwe vragenlijst opgesteld worden, die moet worden goedgekeurd door de Akademische Raad. De studenten kunnen dan op eigen initiatief iedereen evalueren. De resultaten hiervan kunnen dan aan de beoordelingscommissie en/of het BAR bezorgd worden. Of er rekening mee zal gehouden worden zullen we echter nooit weten!

Voor het eten werd er dan nog vlug een 'Centrum voor Italiaanse studien' en een 'Aanvullend diploma voor het gebruik van Radioisotopen in vitro-diagnostiek' geïnstalleerd. Het eten was goed, steengoed zelfs, het was deze keer zelfs geen koude schotel, waarvoor onze beste dank!

Na de estopaze werden er nog een paar onbelangrijke dingen besproken. Zo was er ook nog een discussie over de verkiezingsmodaliteiten bij een dekaanverkiezing, waarover men het niet eens geraakt. Beslissing dus volgende maand.

Als laatste punt van de vergadering werd een jarenlange traditie in ere gehouden: minstens 1 agendapunt moet naar de volgende A.R. verschoven worden; nu was dit dus het geval met de evaluatie van de beleidsstructuren.

Come and see next month!

Pol Van Mellaert afgevaardigde A.R.

ceerd in een speciale uitgave van VVS (dec. '78). De hoofdideeën zijn: demokratisering van het onderwijs, een democratische maatschappij aan de zijde van de werkende mensen en de bevrijdingsbewegingen. De Rojs Rau zou de spreekbuis worden van SVB.

Maar nu wordt het lastig. Went in januari verscheen "Lastig" - maand-

AANVRAGEN UNIVERSITAIRE LOKALEN

Om vele mogelijkheden te voorkomen en het risico te ontlopen voor gesloten deuren te staan, wordt er nogmaals op aangedrongen dat aanvragen voor het gebruik van universitaire lokalen (A.V., De Valk, Grote en Kleine Aula) tijdig worden ingediend op het A.S.R.-sekretariaat. Minimum een week op voorhand is niet teveel, gezien de administratieve weg die zo'n aanvraag moet afleggen.

MAAR BOVEN OP DE KEIZERSBERG GEKONEN DACHT IK:

ik slee eerst nog eens naar beneden voor de lol - en DAN vertak ik.

ZOGEZEGD ZOGE DAN. tegen en RAZENDE VAART ROETSTE IK RICHTING VAARTSTRAAT. SNELLER SNELLER SNELLER SNELLER sneller sneller sneller

en TOEN BEKERTE IK DAT IK RECHT OP EEN PARKEERMETER AFGING!

en wat gebeurde er toen, grooth?

HET WAS OP EEN VANDIE OUDE KOUDE WINTERS... HEEL LEUVEN WAS ONDERGE-SNEEUWD. ALLES WAS WIT.

IK MOEST OP EEN ONTIEGELUK VROEG UUR GAAN WERKEN EN WAS VROEG GENOEG VERTROKKEN. met fons, de trouwe sledeband. EN ONZE TROUWE SLEE.

zelfs de maan de sterren en een voorbij vliegende schotel.

X-neeuw

AKTIVITEITEN

DE VIER MIDDENSTE BLADZIJDEN VAN VETO ZIJN SPECIAAL BEDOELD OM AKTIVITEITEN VAN ALLERLEI ORGANISATIES (KRINGEN, STUDENTENVERENIGINGEN, VBRMINGSORGANISATIES, WERKROEPEN...) OP TE NEMEN. IN DE KALENDER WORDEN DEZE KORT KRONOLOGISCH OPGENOMEN, DE BUITENBLADZIJDEN WORDEN GERESERVEERD VOOR EEN WOORDJE UITLEG EN TOELICHTING OP DE AKTIVITEITEN (uiterste datum voor kopij: zie laatste pagina Veto)

EEC AND THE FUTURE OF EUROPEAN AGRICULTURE

Dit is het onderwerp van een seminarie, ingericht door I.A.A.S.-Leuven dat zal plaatsvinden in de week van 4 tot 10 februari 1979 in en rond de landbouwfakulteit Leuven.

I.A.A.S. (International Association of Agricultural Students) vormt een internationale organisatie van landbouwstudenten opgericht in 1957 en vrij van gelijk welke politieke invloed. I.A.A.S. wil een hechter band leggen tussen de toekomstige landbouwingenieurs door hen in te lichten over allerlei problemen in de internationale landbouw.

Dit seminarie moet dan ook in deze optiek gezien worden. "EEC and the future of European agriculture" wil het landbouwbeleid van de Europese Gemeenschap in al zijn aspecten doorlichten. Op de vooravond van de Europese verkiezingen is het landbouwbeleid nog steeds het enige dat volledig gemeenschappelijk is maar anderzijds langs verschillende kanten bekritiseerd en bedreigd wordt. Dit seminarie wordt onderverdeeld in drie hoofdtota's:

1. De algemene structuur en beleid van de EEG.
 2. De Europese landbouwpolitiek.
 3. De band tussen de EEG en de ontwikkelingslanden.
- De werkdag van dit seminarie zal Engels zijn omwille van de deelname van een vijftigtal studenten uit verschillende landbouwfakulteiten in Europa.
- Beknopt programma-overzicht:
Alle lezingen gaan door in het Landbouwinstituut, Kardinaal Mercierlaan 92, Heverlee, tenzij anders vermeld.

Maandag 5 februari, 20u:
Promotiezaal in de Universiteitshallen.
Openings toespraak door Rektor P. De Somer.
Prof. H. Brugmans, ere-rector van het Europe-kollege zal spreken over: "Political aspects of the European integration".

Johan Nicolai
Naamsestraat 85,
3000 Leuven.

Stef Tubex
Landbouwkring,
Minckelerstraat 28,
3030 Heverlee.
016/22 08 35

Dinsdag 6 februari:
bezoek aan het Berlaymontgebouw van de EEG met discussie-meetings met Europese landbouwambtenaren o.l.v. Dr.A. Ries, Directeur-generaal Landbouw.

20u.: Het landbouwbeleid bekeken vanuit de boerenorganisaties door ir. O. Zweenepoel, Belgische Boerenbond.

Woensdag 7 februari, 9u.:
-Guido Naets, BRT-journalist: "Benefits and Burdens of the Common Agricultural Policy".
-T. Venables, directeur van het Europees Bureau van konsumentverenigingen:

"Critical Comments on the Common Agricultural Policy from a Consumer's Viewpoint".
-Paneeldiskussie o.l.v. Prof.G. Boddez.

14u.: bezoek aan een brouwerij.
Donderdag 8 februari, in het Boerenbondgebouw:

9u.: Wyllerup (COPA): "The Aims and Actions of COPA".

-Prof.C.Boon, ere-voorzitter BB: "The Future of European Agriculture and the place of the Family-farm".

14u30: Ir.U.Avermaete (BB): "Enlargement of the EEC".

Vrijdag 9 februari:
9u.: Minister R. Van Elsende: "The relation between the EEC and the Third World".

Dr.E. Tollens (KUL-werkleider landbouweconomie): "The renewal of the ACP-EEC-convention of Lomé, Agricultural Aspects".

14u: bezoek aan een typisch landbouwbedrijf en een tuinbouwbedrijf. Alle studenten van landbouw en andere fakulteiten zijn welkom op de lezingen, mits een voorafgaande inschrijving; voor de lezing van Brugmans op 5 februari, is dit niet nodig en zijn alle geïnteresseerden hartelijk welkom.

Voor verdere informatie kan je terecht bij:

WEEK VAN HET LANGZAAM VERKEER (2 - 6 MEI)

FEITEN:

*In oktober '78 kwam het scholenkomitee-veilig Leuven met de eerste resultaten van hun verkeersenquête in de Leuvense scholen voor de dag.

*Ook in Leuven is er vraag naar en sprake van WOONERVEN.

*In sept.'78 publiceert de Leuvense fietspadenwerkgroep haar brochure "Langzaam verkeer in Leuven".

*Verhoging tarieven van het openbaar vervoer in september.

*Mei '77: voetpadenaktie van de KAV.

*November '78: de stad laat nieuwe fietsstallingen bijplaatsen.

*Het structuurplan beklemtoont het belang van het langzaam verkeer in de stad. Het volgende citaat komt uit de herwerkte richtdoelen:

Richtdoel 25: Binnen de huidige mogelijkheden en zich te verplaatsen zal men meer en meer de voorrang geven aan de langzame vervoermiddelen bomen de auto, door:

- afbakenen van verkeerszone door volledig voor de auto bereikbare zones, waar alle verkeer zich aanpast aan de voetganger en dit niet alleen in de handelskernen, maar ook in de woonzones.
- Een aansluitend net van voetgangerwegen en fietspaden met bijhorende stallingen in en tussen deze verkeerszone, zodanig dat elke plek van de agglomeratie veilig en gemakkelijk bereikbaar is te voet of per fiets.
- Uitbouw van het openbare vervoer

op schaal van de stad met alle mogelijke middelen in heel de agglomeratie en regio.

HOE KAN ZO'N WEEK ERUIT ZIEN ?

suggesties:

- *Studiedag over "Langzaam verkeer".
- *prikkaties op knelpunten.
- * permanente tentoonstelling "wijs

- * permanente tentoonstelling "wijs op de weg" over fietsroutes, woonerven, stationspleinen, aanpak binnensteden, ... met video en stands. Ook voor scholen geschikt. Deze tentoonstelling kan bovendien aangevuld met stands van eigen groepen uit de regio.
- * fietsencontrole tijdens de week.
- * debat over langzaam verkeer.
- * fietseling 3.
- * animatie (interviews, fietsmonumenten, ... in stadspark bij aankomst fietseling).
- * kartoenwedstrijd.
- * wat rond het openbaar vervoer (?)
- * ...

- WIE ?
- Een dergelijk initiatief kan slechts gedragen worden door een brede groep van medewerkers.
- Daarom rekenen we op een brede initiatiefgroep.

kontaktheadres:
Jeugdhuys Heiberg
Kapellekensweg 2,
3200 Kessel-lo
016/25 73 78

10 JAAR KU-LEUVEN HET WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK

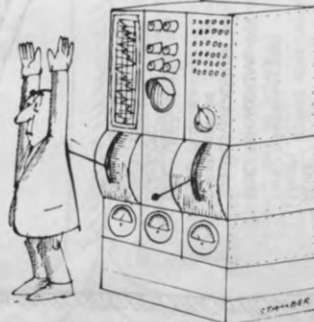
Tien jaar geleden bij het aflopen van de "Golden Sixties" stelde de buitenwereld hooggespannen verwachtingen op de resultaten van het universitair wetenschappelijk onderzoek.

Dit onderzoek moest, in de ogen van velen, uitmonden in een beslissende doorbraak van technische vooruitgang die tevens de formule zou scheppen voor het oplossen van de belangrijke maatschappelijke problemen.

Tegelijkertijd rees bij de splitsing van de Katholieke Universiteit Leuven twijfel of een uitsluitend Vlaamse instelling haar internationale uitstraling zou kunnen handhaven, ook op het gebied van het wetenschappelijk onderzoek.

Als medebewerker van deze splitsing heeft Vlaamse Leergangen gemeend na tien jaar de vernieuwde Alma Mater te mogen vragen een balans op te maken van haar wetenschappelijk onderzoek en hierover verantwoording af te leggen tegenover de Vlaamse gemeenschap die in zo belangrijke mate tot dit onderzoek heeft bijgedragen. Vier eminente geleerden in samenwerking met de rektor en talrijke specialisten, zullen een overzicht geven van de ontwikkeling van de wetenschap, ieder in hun domein.

Tevens zal de vraag worden gesteld of de verwachtingen van tien jaar geleden niet te hoog gespannen waren en welke de gewettigde toe-

komstverwachtingen zijn voor het universitair wetenschappelijk onderzoek in het algemeen en voor onze nederlandse universiteit in het bijzonder.

Het gebeurt slechts zelden dat een universiteit rekenschap geeft over het verloop van haar wetenschappelijk onderzoek. Dit symposium beoogt door het geven van verantwoording een nieuwe vertrouwensbasis te scheppen voor het wetenschappelijk onderzoek in de maatschappij van morgen.

Vooreft inschrijven:

Vlaamse Leergangen
Boekhandelstraat 9,
3000 Leuven.

ZAAL DER HALLEN 18u

TD: aanvang van de 36-uren TD
Inkom: 50
(org. studenten Godsdienstwet. - zie ommezijde)

FOOTPLEIN, 19.30u:

SPORT: vertrek voor schaatsen in Heist op den Berg
deelname: 120
(org. Sport)

***T STUC, ANIMATIEZAAL 20u**

REVUE
Inkom: 7
(org. Landbouwing)

***T STUC, VERGADERZAAL 20u**

VORMINGSVERGADERING MLB
Inkom: gratis
(org. MLB-Leuven)

***T STUC, VERGADERZAAL 20u**

DIA-ROLES
Inkom: gratis
(org. Groep Arbeid/VSB)

JEUKENHUIS HEIBERG, KESSEL-LO 20u

WERKVERGADERING van de Initiatiefgroep "Langzaam Verkeer"
(org. Leuvense Fietspadenwerkgroep - zie ommezijde)

KONCERTZAAL LEMMENSINSTITUUT 20u

ORGELRECITAL door E. Emont met werken van Bach, Beethoven, Tunder, Lohseck, Bach
Inkom: 100/75 (studenten)
(org. Koncertvrienden v/h Lemmens Instituut)

GROTE AULA 20.15u

UNIVERSITEITSKONCERT: pianoracetal door Annelies Van Schaik
Inkom: 100/50 (studenten)
(org. KULeuven - BRIT-3)

**woensdag
31 Januari**

VLAAMSE LEERGANGEN 10u:

SYMPOSIUM: "10 Jaar wetenschappelijk onderzoek aan de KULeuven"
deelname: gratis
(org. Vlaamse Leergangen - zie ommezijde)

**zaterdag
3 Februari**

VLAAMSE LEERGANGEN 10u:

SYMPOSIUM: "10 Jaar Leuven: een katholieke universiteit?"
deelname: gratis
(org. Vlaamse Leergangen - zie ommezijde)

**zondag
4 Februari**

UNIVERSITEITSHALLEN 8.45u

VORMING STUET van universitaire overheid en profaan n.a.v. D.L. Vrouw (lichtmis)
(org. KULeuven)

UNIVERSITEITSHALLEN 11u

AKADEMISCHE ZITTING met uitdrukkingsadvocaten aan R.F. Caldera Rodriguez, R.H. Jenkins, J.A. Mallo, Kr. Penderack
Inkom: gratis
(org. KULeuven)

GROTE AULA 20u

KONCERT gewijd aan het werk van K. Penderack
Inkom: 300 & 50 (reservaties in Hallen 018/22.04.31)
(org. KULeuven)

ZAAL STELLA 20u

OPPRENEN van "Up with People"
Inkom: 7
(org. UWP)

**vrijdag
2 Februari**

***T STUC, VERGADERZAAL 20u**

VERGADERING van bureau Politika

***T STUC, VERGADERZAAL**

VORMINGSVERGADERING MLB
Inkom: gratis
(org. MLB-Leuven)

***T STUC, VERGADERZAAL 20u:**

VERGADERING van D.U.S. - zie ommezijde
(org. D.U.S. - zie ommezijde)

PROFITEZAAI HALLEN 20u

OPENINGSZITTING van het seminarie "EEC and the Future of European Agriculture" door rektor De Somme en prof. H. Deugmans
Inkom: gratis
(org. I.A.A.S. - zie ommezijde)

KULTUREEL CENTRUM, VANDERKELENSTR. 20u

OPENBARE LEZING: "De taalvoudige naam"
Inkom: gratis
(org. Rozekeuzigersgenootschap)

***T STUC, ANIMATIEZAAL 20.30u:**

FILMCLUB "Staking" van S.M. Eisenstein
Inkom: 50/40
(org. Kultuurraad - zie St.v.St. Februari)

**maandag
5 Februari**

LANDBOUMINSTITUUT, KARD. MERCIER-

LAWI 20u
SEMINARIE IAAS
deelname gratis
(org. IAAS - zie ommezijde)

**donderdag
6 Februari**

LANDBOUMINSTITUUT 9u
SEMINARIE IAAS
deelname: gratis
(org. IAAS - zie ommezijde)

NEUBOM WJWSB & LETT, 12u
FAMILIEKONCERT met koor Cantilena o.l.v. M. Czorny

Parkstraat

GOTISCHE ZAAL STADHUIS LEUVEN 14u
ZONDAGMIDDAGKONCERT: pianocri-
stal door Sylvia Troey
Inkom: 40/20 (CJP)
(org. Kult. Dienst Stad Leuven)

KERKOLME 15u
POPPENTHEATER: *Tijl) Leerling te
vensaar* door De Spiegel
Inkom: 30/25 (CJP)
(org. Kult. Dienst Stad Leuven)

zondag
11 Februari

*T STUC. VERGADERZAAL 20u
VERGADERING van Duro Politika

*T STUC. VERGADERZAAL 20u
VORMINGSVERGADERING SJJW
Inkom: gratis
(org. SJJW)

maandag
12 Februari

GROTE AULA 20u
KONCERT van huis- en schoolmu-
ziek
Inkom: 100/70 (studenten)
(org. Koncertvrienden van het
Lemmeninstituut)

*T STUC. ANIMATEZZAAL 20.30u
JAZZ met The Johnny Griffin All
American Band
Inkom: 150/100
(org. Kultuurraad - zie St.v.St.
februari)

AUDITORIUM VESALIUS 20.30u
FILM "Ceddo" G. Sembene
Inkom: 50
(org. DAF-Leuven)

AUD. K. CAMPUS ARENBERG III. HEVER-
LEE 21u
FILMFORUM HEVERLEE: "An American
in Paris" V. Minelli/G. Kelly
Inkom: 40
(org. Heverlees kringen & Kul-
tuurraad - zie St.v.St. februari)

FOOPLÉIN 19.30u
SPORT: vertrek voor schaatsen in
Helst op den Berg
deelname: 120
(org. Sportal)

*T STUC. VERGADERZAAL 20u:
DIA-AVOND
Inkom: gratis
(org. Groep Arbeid/VS)

LEMENAINSTITUUT 20u
ORFELRECIJAL door Ch. Dubois met
werk van Sweelinck, Scheidemann,
Hauff, Walther
Inkom: 100/70 (studenten)
(org. Koncertvrienden van het
Lemmeninstituut)

*T STUC. ANIMATEZZAAL 20.30 en 22u
THEATER: "Vochtigheid" door het
Fleischel-Toneel van de K.U.van
Lublin
Inkom: 80/60
(org. Kultuurraad - zie St.v.St.
februari)

LANDBOUMINSTITUUT 9u
SEMINARIE IAAS
deelname: gratis
(org. IAAS)

*T STUC. VERGADERZAAL 20u
ALGEMENE VERGADERING Kultuurraad

*T STUC. BAR 21.30u:
CAFE CHANTANT met Hain Van der
Craeg 11u
Inkom: gratis
(org. Kultuurraad - zie St.v.St.
februari)

dindag
13 Februari

*T STUC. ANIMATEZZAAL 14u:
POPPENTHEATER KINDEREN: *t Wou-
derlijk Loventje van Klein Popen-
tje Plus* door reizend Popen-
theater Jozef Van den Berg
Inkom: 30
(org. Kultuurraad - zie St.v.St.
februari)

FOOPLÉIN 19.30u
SPORT: vertrek voor schaatsen in
Helst op den Berg
deelname: 120
(org. Sportal)

*T STUC. VERGADERZAAL 20u
DIA-AVOND
Inkom: gratis
(org. Groep Arbeid/VS)

*T STUC. VERGADERZAAL 20u
VORMINGSVERGADERING PLB
Inkom: gratis
(org. PLB-Leuven)

*T STUC. ANIMATEZZAAL 20.30u:
POPPENTHEATER VOLWASSENEN: "Sa-
menkomst der poppen" door rei-
zend poppentheater Jozef Van den
Berg
Inkom: 80/60
(org. Kultuurraad - zie St.v.St.
februari)

woensdag
7 Februari

GEBOUM B.B. MINDERBROEDERSSTR. 9u
SEMINARIE IAAS
deelname: gratis
(org. IAAS - zie omkant)

*T STUC. ANIMATEZZAAL 20u
LEZING met schrijvers
Inkom: ?
(org. VRG)

AUDITORIUM M. TIENESTRAAT 102 20u
INFO- EN DEBATAVOND over de wet
van '65/ nood aan een alternat-
tief voor Jeugbescherming
Inkom: gratis
(org. Werkgroep Jeugbescherming
Pedagogiek)

GROTE AULA 20u
OPVOERING: Barokmuziek en Pol-
tisch intermezz mmv Antwerpse
solisten tvw BLD Lovenjeel
Inkom: 150-100/80 (studenten)
(org. BLD Lovenjeel)

ZAAL DER HALLEN 21u
BENEFIT tvw DUS
Inkom: 100/80 (voorverk.)
(org. DUS - zie omkant)

donderdag
8 Februari

vrijdag
9 Februari

woensdag
14 Februari

DUS is niet zomaar een muziekblad. Twee jaar terug opgericht als een klein fanzine, is DUS intussen uitgegroeid tot het toonaangevende blad op het gebied van punk/new wave muziek in België.

Door zijn marginaal karakter kan DUS de biznizz aanpakken zoals het dat zelf wil: vaak keihard, niets ontziend, maar ook openstaand voor jonge mensen die zich niet tevreden stellen met wat er tot nog toe verwezenlijkt is. Zonder doekjes, kortom. Neem nou nummer 12 (nu uit bij je platenboer), met daarin interviews met Herman Brood (over Junkies), Ian Dury, The Kids (over politiek en fascisme), Wire, Pere Ubu (over de Amerikaanse samenleving), Rockin'Roberto, Steel Pulse (over de strijd van de zwarte bevolking in de wereld), David Johanssen, ... DUS is een blad voor jou, gemaakt door kids zoals jij!

Kom ook naar onze benefit en koop je kaarten in voorverkoop bij: Elpee, Music Land, Campus, Music Sound, Disco Bar (Leuven), Metrophone, Caroline, Brussels Record Center (Brussel), Center, Pop-sin-joorke (Mechelen).

DUS.

De splitsing van de Katholieke Universiteit in 1968 viel samen met het hoogtepunt van de contestatie van iedere vorm van gezag en van het gezag van de bisschoppen en de Kerk in het bijzonder. In de afgelopen tien jaar zijn heel wat katholieke instellingen verdwenen. De Katholieke Universiteit Leuven is blijven bestaan, doch voor vele gelovigen beantwoordt zij ondanks haar naam niet meer aan het beeld van een katholieke universiteit. Anderen trekken de noodzaak van een katholieke instelling van hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek in twijfel.

Vlaamse Leergangen wil den ook de fundamentele vragen stellen of een katholieke universiteit als instelling van hoger onderwijs en onderzoek verantwoord is, wat een katholieke universiteit precies inhoudt en in welke mate de Leuvense universiteit aan het beeld van een katholieke instelling beantwoordt. Vlaamse Leergangen heeft hiervoor een beroep gedaan op Mgr. Dannaels, bisschop van Antwerpen, en op Prof. Kan, H. Servotte, vice-rector van de Katholieke Universiteit Leuven. Zij zullen respectievelijk de betekenis van een katholieke universiteit voor de kerkgemeenschap als geheel en de werking van een katholieke onderwijs- en onderzoeksinstelling van binnen uit belichten.

Vooraf inschrijven:

Vlaamse Leergangen
Boekhandelstraat 9
3000 Leuven.

studenten godsdienstwetenschappen.

WEGWIJZER

VOORSTEL TOT oprichting van een KOMITEE MOSKOU 80

Enkele organisaties en personen, leden van het Comité Tsjecho-Slovaakse 10 jaar willen hun positieve ervaring van samenwerking verder te nutten maken. Ter gelegenheid van de Olympische Spelen van 1980 in Moskou nodigen zij, samen met andere organisaties, alle democratische verenigingen en sportkringen uit om een sensibiliserings- en mobilisatieplatform op te stellen.

"De sport speelt een belangrijke rol, zowel in de ontwikkeling van de gezondheid van de bevolking als in de verbetering van de betrekkingen tussen de volkeren doorheen internationale ontmoetingen zoals de Olympische Spelen.

Vandaaruit kunnen we dan ook niet anders als de commercialisering van de sport veroordelen, alsmede zijn gebruik door sommigen tot politieke propaganda-doelinden.

Wij denken dan ook dat we zulke internationale sportontmoetingen moeten gebruiken om de misbruiken in bepaalde landen aan te klagen, zoals ook gebeurd is n.a.v. de Wereldbeker voetbal in Argentinië. De belangrijkste eisen in het voorstel tot platform zijn:

- respect voor de democratische rechten in de Sovjet-Unie;
- veroordeling van de overheersings- en repressiepolitiek van de Sovjet-Unie tegenover de landen die ze controleert;
- terugtrekking van de gestationeerde Russische troepen in de satellietlanden;
- veroordeling van de bewapeningswedloop van de Sovjet-Unie."

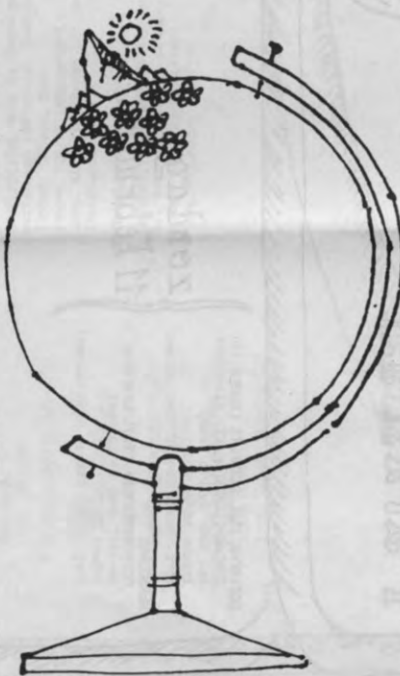
Alle mensen en organisaties die interesse hebben voor dit initiatief kunnen contact opnemen met onderstaand adres, waar ook de volledige tekst van het voorstel tot platform aangevraagd kan worden.

Jos Benj
Coenraetsstraat 46
1060 Brussel
02/539.13.77

KUNST K.U. LEUVEN 1979

I.v.m. de tentoonstelling Kunst Leden K.U. Leuven, Grafische Kunst (Aktiviteits Veto 7), vroeg het secretariaat van de faculteit Wijsbegeerte & Letteren ons mee te delen dat

- er maximum 3 (drie) werken mogen ingeleverd worden
- de uiterste inleveringsdatum 23 februari e.k. is.

VERSLAG VREDESMARS (22-24.12.78)

Vrijdag 22 december '78 ging in Antwerpen de Vredeskampanje van start. Dit was een initiatief van DKLJ, Rode Jeugd en andere jeugdbewegingen.

Als voorbereiding op de vredesmars werd begonnen met een Vredeskonzert. Een honderdtal jongeren luisterden naar de licht-klassieke muziek van groepen uit Merchtem en Gent. Daarna werd plaats gemaakt voor het wat ruigere werk van "Doctor Dada and the Containers", de "Dirty Boys" en de Leuvense hard rock groep "The Shooters" (ex-Belgium). De optredens werden afgewisseld met korte toespreken over het hoe en waarom van de Vredesmars.

Zaterdagmorgen om half tien vertrok een groep van een dertigtal mensen bij de kerk van Berchem aan de eerste etappe van de mars.

In Hoboken was de groep al aange-groeid tot 'n goede zestig. Er werden spandoeken meegedragen met de volgende teksten: "Voor blijvende vrede: ontwapen Amerika en Rusland", "Stop wapenhandel: weg naar winst, moord en inmenging" en "Wil je vrede, strijd ervoor".

In Boom zorgde een plaatselijke groep voor de middagpauze met soep en boterhammen. Van Boom stapten we verder op naar Mechelen. Onderweg werden pamfletten uitgedeeld waarin de bedoelingen van de Vredesmars werden uiteengezet:

Men kan vaststellen dat, ondanks de talloze oproepen tot ontwapening en overeenkomsten, er voortdurend verder wapens worden geproduceerd en geperfectioneerd. De VS en de SU spelen hierin de belangrijkste rol en willen hierdoor hun wereldsuprematie veilig stellen; dit door, vooral in de Derde Wereld, massaal wapens te leveren om met wisselend succes regeringen in te schakelen in hun invloedssferen.

Dit mag ons echter niet afschrikken om op nationaal en internationaal vlak actie te voeren tegen de bewapening; een brede actie kan een ernstige belemmering vormen voor de bewapeningswedloop. Niet alleen moeten wij ons richten tegen de grootmachten, maar ook tegen de bewapeningspolitiek van België, die nog altijd achter gesloten deuren ge-

beurt. Hiermee maken grote bedrijven enorme winsten en de produktie wordt via leger en rijkswacht ingeschakeld in de onderdrukking van sociale conflicten.

De wereldvrede is een zaak van iedereen, want wij kunnen immers allen slachtoffer worden van een mogelijke nieuwe oorlog.

Uit verschillende concrete feiten blijkt dat de actie loont en dat steeds meer mensen zich bewust worden van de dreiging die uitgaat van de bewapeningswedloop.

In Mechelen wachtte ons een uitgebreid onthaal, in elkaar gezet door de Anti-Imperialistische Bond die op deze wijze haar steentje bijdroeg aan het welslagen van de Vredesmars. Een mooi versierde zaal en een stevig maal waren ons deel. 's Avonds was een optreden van de DKLJ-groep "Broek 'n Bloes", een Eitretre-vertelde over de vrijheidsstrijd van zijn volk en hoe Ethioopië deze tracht de kop in te drukken met massale Russische hulp. De avond werd besloten met een toneeltje, opgevoerd door een scoutsgroep uit Lommel rond bewapening, nationale defensie en civiele bescherming.

De volgende morgen werd de mars verder gezet in Vilvoorde en in een drulliger regen. Dit mocht het enthousiasme niet drukken. Tweetalig werden de slogans de ontwakende stad ingeslingerd: "Wij brengen de wereldvrede in gevaar? Rusland en Amerika!", "Van de neutronenbom, verlos ons Carter! Van de SS-20, verlos ons Brezjnef! Van alle onrechtvaardig oorlogsgeweld, speer ons oorlogstokers! Van alle onrechtvaardige wapenhandel, verlos ons heren regeringsleiders! Van een weerloos België, verlos ons Heer!".

Zo kwamen we in Brussel aan. Daar werden we opgewacht door een lid van IkoVe (InitiatiefKomitee ter verdediging van de Vrede in Europa), die in het kort haar standpunt t.o.v. de vredespolitiek naar voor bracht. Een vertegenwoordiger van Pax Christi, die ook uitgenodigd was, kwam helaas niet opdagen. Na een afscheidwoord van één van de verantwoordelijken van de Inrichters toog iedereen huiswaarts, alwaar voor velen de Kerstdis stond te wachten.

KRITISCHE WERKGROEPEN IN DE MARGE VAN DE FAKULTEITEN

Als tweede in de rij van de werkgroepen die we wensen te interviewen komt GIST aan de beurt (hoewel een afkorting werd bij meerderheid beslist de puztjes weg te laten). GIST staat voor "Geëngageerde IngenieursStudenten". Hoe geëngageerd deze studenten zijn, moet blijken uit het volgende gesprek.

GIST

VETO: Waar vindt GIST zijn ontstaan?

GIST: GIST werd vorig academiejaar opgericht ter gelegenheid van de verkiezingen bij het VTK. We wilden eerst en vooral kritiek leveren op de kringwerking van VTK. Onze kritiek was vooral gebaseerd op het feit dat de kring geen visie heeft, geen standpunt uitsprekt. De kring beweerde steeds dat hij de mening van de studenten vertegenwoordigde terwijl je in de praktijk nooit de mening van alle studenten kan vertegenwoordigen. We merkten steeds dat het VTK-praesidium beslissingen nam waaruit een visie naar voor kwam die vooraf nooit geklapt werd. Daarom zijn we dus met een programma opgekomen dat een duidelijke visie inhield. Onze visie is progressief: we opteren voor de kanselijkheid van alle mensen en we kiezen de kant van de zwakke in onze maatschappij, dus voorname-lijk de kant van de arbeider.

VETO: Welke mensen hebben het initiatief genomen om GIST op te richten?

GIST: Het zijn vooral mensen die in aktiekomitees zaten, zoals bv. Decroo-Humblet, die de koppen bij elkaar hebben gestoken en zo GIST tot stand brachten. Dit jaar zijn er totaal andere mensen bij gekomen. De verkiezingen waarop we tweehonderd stemmen haalden zullen dus wel een positieve indruk bij de mensen nagelaten hebben. Dit jaar zijn er ook heel wat ingenieursstudenten die werkzaam waren in het aktiekomitee van de 10.000 onze rangen komen vervoegen.

VETO: Hoe staan jullie ten aanzien van het praesidium?

GIST: We willen geen aktie voeren tegen het praesidium. We vinden het echter wel belangrijk dat de mening van die tweehonderd mensen die voor ons stemden zou verdeeld worden. Daarom willen we de leemten in de kringwerking aanvullen, daarnaast willen we zelf nog dingen organiseren of steunen.

VETO: Kan je ons iets vertellen over de reeds verwezenlijkte dingen en over het toekomstige programma?

GIST: Het ging er vooreerst om kritiek te leveren op de verkiezingen, we wilden zelf stelling nemen en met een eigen programma naar voor komen. We wilden daarmee de andere ploegen verplichten om ook een programma uit te schrijven; wat dan ook gebeurd is. In ons programma vind je onze visie op de kring, op de sociale sektor, op sport- en kultuurbeleid en opties i.v.m. onderwijs. We vertrokken hier vanuit onze maatschappijvisie. Vorig jaar waren er ook een aantal ideeën i.v.m. kursuskritiek, maar deze zijn niet van de grond gekomen. Wel was er een alternatieve les. Dit jaar kwamen we reeds op de propen met een spaghetti-avond waarmee

we de bar terug in de belangstelling wilden plaatsen en met de GIST-TO en info-avond rond de 10.000. Er volgt nog een debatavond rond de Paesxamena, die volgens ons in het nedeel van de student zijn uitgevallen.

VETO: Zijn er banden met de werkgroepen "Zachte Technologie" en "Wetenschapskritiek"?

GIST: Hier zijn weinig kontakten mee. Deze werkgroepen leveren positief werk, we willen er steeds reclame voor maken en er promotor voor spelen. Het zou te gek zijn om naast deze groepen vanuit GIST er nog een op te richten. Nochtans is het misschien één van onze tekorten dat we niet binnen het technische werk verrichten. Daartegenover staat dat het wellicht positief is dat we op een ander terrein werken. "Wetenschapskritiek" neemt de relatie maatschappij - techniek onder ogen, "Zachte Technologie" onderzoekt welke technieken de maatschappij ten goede kunnen komen en ons werkterrein is het onderwijs en aanvullingen brengen op de kringwerking.

VETO: Welke studenten maken deel uit van GIST? Zijn er sommige jaren sterker vertegenwoordigd dan andere?

GIST: Vorig jaar was de richting architectuur sterk vertegenwoordigd. Nu is dit wel veranderd, we zijn nu verspreid over de richtingen en de jaren. Vorig jaar werd er heel wat werk geleverd door mensen van het tweede jaar; deze zijn nu nog wel geïnteresseerd maar de kontakten zijn erg verzwakt. Maar dit zal wel iets te maken hebben met de zwaarte van het derde jaar.

VETO: Hoe is GIST georganiseerd?

GIST: Om de veertien dagen is er een vergadering waarop iedereen welkom is. Gewoonlijk zijn daar

vijftien à twintig mensen. Naast deze zijn er wel meer mensen geïnteresseerd maar deze kunnen niet altijd de moed opbrengen om aan vergaderingen deel te nemen. We hebben geen ledenlijsten aangelegd, maar we weten dat we kunnen rekenen op een achterban van tweehonderd studenten. Dit maakten de verkiezingen alleszins duidelijk.

VETO: Zijn er moeilijkheden geweest met jullie eerder linkse opstelling?

GIST: Tijdens de VTK-verkiezingen waren we de grote demon. Toen we opkwamen kregen we zelfs het woord niet omdat we voor kommunisten doodgeverfd werden. De schrik voor het linkse zat erin. Dit jaar is onze werking er dan ook op gericht de studenten duidelijk te maken dat men een totaal verkeerd beeld heeft van "links". In de zaken die we inrichten stellen we ons niet ekstrem op. We willen wel progressief zijn en voor onze mening uitkomen.

Met tal van activiteiten hebben we getoond dat we ook nog andere dingen kunnen dan pamfletten schrijven. Wat we vooral beogen is reaktie opwekken bij zoveel mogelijk studenten in onze fakulteit.

VETO: Zijn er kontakten met andere werkgroepen in Leuven of elders?

GIST: We kunnen alleen spreken van informele kontakten die gelegd worden tijdens aktiekomitees en dergelijke. Wel denken we dat we een positieve invloed hebben op de

andere fakulteiten hier in Heverlee. Landbouw is bezig met iets als GIST op te richten en ook WINA loopt met plannen. Als Landbouw en WINA daarin slagen zullen er in de toekomst wel stevigere banden kunnen gesmeed worden vooral omdat onze studierichtingen niet ver uit elkaar liggen. We spelen momenteel in Heverlee een belangrijke rol omdat er niets dergelijks bestaat.

VETO: Hoe staan de profen tegenover jullie werking?

GIST: In architectuur staan de meeste profen positief tegenover GIST. Verder zijn de andere profen onverschillig en enkelen zijn ook erg negatief ingesteld tegenover GIST. Zo doen er geruchten de ronde dat een prof niemand van GIST wil begeleiden bij een eindwerk.

Dit alles omdat die profen misschien wel slecht geïnformeerd zijn. Dan valt er ook nog de volgende anekdote te vertellen: Een prof vraagt nieuwsgierig: "Zeg, hoeveel stemmen haalden die linksen bij de verkiezingen?" Iemand antwoordt: "Tweehonderd." Waarop de prof verwonderd zegt: "We blijft, zoveel?!" De schrik zit er dus wel in.

M.C.

de factis hominibusque

de's Latijn

Omdat de Starfighters indertijd als kleiduiven uit de lucht vielen, besloot VdB, minister van Bewapening in der eeuwigheid amen, nieuwe gevechtsvliegtuigen aan te kopen. ★ Dat werd de F-16, die heel België zowat op z'n kop zette in de aktie tegen de 30 miljard. ★ Maar de regering hield het been stijf. ★ Zondag zelfs dat VdB, fier als een eerste komminkant, eind januari het serete toestel in ontvangst zal nemen. ★ Van een medewerker aan ons blad mochten wij, via een uitgebreid technisch verslag, vernemen dat ons Belgisch leger met de F-16 van de regen in de drop is gekomen. ★ Aan het toestel blijkt nu eens zowat alles te mankeren. En wegens de oplappingswerken liepen de kosten hoger op dan voorzien. ★ Het wordt dus weer oppassen geblazen voor onverwacht vliegtuigshroot.

En nu wordt er even niet verder gewerkt aan dit nummer. ★ Iedereen is aan 't lezen geslagen in de nieuwe Leuvense publikatie "KULeuven oomies". ★ Een integraal stripblad, waarvan iedereen zich afvraagt wie het nieuwe stripalent is.

OMDAT ONS KLIENTEEL IN DIT BLAD NOG NIET AAN Z'N SEX-TREKKEN IS GEBKOMEN, ZAKT HET MASSAAL AF NAAR NEDERLAND. MAAR 'T ZAL VERANDEREN!

HORIZONTAAL

1. kolom - geschreven leerstof 2. koord - opperhuidverdikkings 3. in verwachting - Lat. vrouw. hoog 4. hoogfeest KULeuven - heeft gegeten 5. eer - Lat. dag 6. zero - it est - stuurs 7. retelpopulier - Frans jaar 8. boom - droog van smaak - onbepaald lidwoord 9. stad waar het dondert - neusnat 10. midde - mijn inziens - middageditie

KRUISWOORDEN

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											

VERTIKAAL

1. met wind varen - eerstkomend 2. ziekteverwekkers 3. in tempore - gevangenishek - u ook 4. Schots meer - omgekeerde lengtemaat 5. driemaal zijn studies overdoen 6. kring van Kunstwetenschappen, Archeologie en Muzikologie - heldendichten 7. aangeslotene 8. Griekse wijn - noot 8. Engelse zee - nukleaire onderdelen 10. uit luiheid - Leuven's overkoepelend studentenorgaan - Europese Ondergrondse Mogenheid 11. ondersteuning - vrouwelijke heilige

EEN KULTURELE SEKTOR AAN DE UNIEF?

Naar aanleiding van de begroting van Kultuurraad voor 1979 is er over dit werkingsterrein van de A.S.R. het één en het ander te doen geweest. Dit had deels te maken met de financiering, maar ook met de doelstellingen en organisatie die Kultuurraad zich voorhoudt.

Sinds Kultuurraad het grootste deel van 't Stuc voor haar activiteiten in gebruik nam ('t Stuc was hiervoor trouwens vanaf den beginne voor bedoeld) is de werking van deze raad wel merkbaar veranderd t.g.v. de jaren ervoor, toen te geïnterveest was in een klein burgerhuis in de H. Geeststraat.

Het had den ook heel wat voeten in de aarde om de begroting voor '79 van Kultuurraad - die met kop en schouder uitsteekt boven die van de andere A.S.R.-raden (zie elders) - goedgekeurd te krijgen binnen de A.S.R.-stuurgroep. Ook bij de leden van de Raad voor Studentenvoorzieningen, die de fi-

nanxies in laatste instantie toekent, deed het bedrag de wenkbrauwen fronsen. Kultuurraad greep deze vraagtekens den ook aan om door de Raad uitgenodigd te worden om haar visie m.b.t. de culturele sektor uiteen te zetten, en meteen te vragen of de universiteit als instelling hieraan niet kan meewerken.

In principe staat de universiteit niet weigerachtig tegenover de dergelijke optie. Belangrijk punt is natuurlijk hoe die visie op de culturele sektor aan de universiteit gekoncretiseerd en uitgewerkt kan worden.

Om meer gedocumenteerd te zijn over deze zaak, vroeg het Bureau van de Raad voor Studentenvoorzieningen aan Kultuurraad meer informatie over de culturele werking aan de Amsterdamse universiteit (eind deze maand komen een aantal mensen van "Crea" - de Kultuurraad van de universiteit van A'dam - op bezoek naar 't Stuc; de vice-rector heeft hen al bij zich uitgenodigd). Ook vroeg het Bureau contact op te nemen met een aantal professoren van de KULeuven die (enigszins?) bekend zijn met het onderwerp culturele sektor of vormingswerk.

Op korte termijn zal van een universitaire culturele sektor nog niet veel te merken zijn, en zal Kultuurraad het vooral nog alleen moeten opknappen. Het is echter wel belangrijk te weten dat "de goede wil" aanwezig is. En dan zullen we - of de volgende generatie studenten? - wel zien...

Kultuurraad

de factis hominibusque 2

Sneeuw en ijs zorgden voor een gezouten studentengrap in Leuven. ★ Een aantal studenten deelden pamfletten uit waarin stond dat de mensen sout konden krijgen op het *Plekkenbar* en dat men via de RVA beroep kon doen op *verlozen* om de sneeuwvelden op te kuisen. ★ Een 200 gegadigden meldten zich bij de politie, die van toeten noch blazen wist. Symbolisch werd aan de Leuveners een *ontlag met een beetje sout* overhandigd. ★ Op de RVA wist men ook van *nike* en moest men de meestal oude en invalide mensen teleur stellen. ★ Een *goedbedoelde* grap, maar de laatste categorie mensen kon er moeilijk mee lachen.

Iedereen zit graag mooi *geïnterveest*. ★ Maar is dat een reden om te besluiten dat een plafond, waarvan de *nieuwe* verflaag nog niet eens *droog* was, beter bedekt kan worden met een *valse* plafond. ★ Dat gebeurde op Studentenvoorzieningen tijdens de *aanpassingswerken*. + *Rationele* planning is wat anders...

Nee. Bij die zaak van de 700.000 fr gaat het ons om wat *andere* dan de hoge som en het eventuele individuele strafregister van de betrokkenen. ★ Die *enkele* opgepakte moeten *opdraaien* voor alle *ohade* en *kosten* van werklieden en *overuren* van de flikken (!?) m.b.t. alle *panelen*. ★ Dit zou een flagrante *sohending* van de *rechtspraak* beteken, omdat de betrokkenen *alleen* kunnen *gedagvaard* worden voor de panelen waar bij zij *betrokken* waren, dus *slechte* *enkele*. ★ Hieruit blijkt dat een aantal hoge pieten zitten te wachten op regeling zoals die in *Frankrijk* van kracht is. ★ Daar kunnen *individuele* personen die gearresteerd werden bij ongeregelheden in *sociale* en *politieke* conflicten, verantwoordelijk gesteld worden voor alle *gevolgen* die voortkomen uit die conflicten.

En de late jaren '80 hebben onbetwistbaar het één en ander *voortgebracht*. ★ Dit jaar bestaat het *Jongeren Advies Centrum* (JAC) in Leuven 10 jaar. ★ Een onafhankelijke dienst die aan *erestelijnschap* doet voor jongeren. ★ Het grootste deel van de bezoekers zijn jongeren tussen 18 en 21 jaar die er een eerste opvang vinden voor problemen rond *relaties*, *seksualiteit*, *generatie*.

"Grappen" kunnen minder *prettige* gevolgen hebben. ★ Daar kunnen de *kafé-uitbaters* van de *Oude Markt* van meespraken. ★ Die moesten in de twee de week van januari plots een *politie* *verklaring* ondergaan. ★ Na telefonisch contact weigerde *Van Sina* enige *verklaring* voor het gebeuren. ★ Naderhand werd vernomen dat de *diefstal* van een beeld uit de *Kerststal* de *aanleiding* zou zijn. ★ Niet alleen een *razzia* moesten de *kafé* *bar* *verwerken*, ook *verlichte* *sluiting* om 1 uur. ★ Het gevormde actie comité vraagt zich dan ook terecht af of zij *altijd* moeten *opdraaien* voor grappen of *vandalen* *strekken* in hun *huur*. ★ Hun *veronderstelling* als zou de *kafé* *bar* van de *Oude Markt* een *gemakkelijk* *terrein* vormen voor *willekeurige* *politie* *pre* *sie* lijkt niet ongegrond.

De *verhuiskoorde* heeft meerdere *universitaire* *diensten* *aangeprepen*. ★ *Studie-Advies*, momenteel geplakt tussen de *dancing* en de *salons* van de *Georges*. ★ In het ruime van de *receptie* op *Studentenvoorzieningen* zijn we *kwijtgeraakt* *naar* *Studie-Advies* de ogen naar *richt*. ★ Maar als de *uitnodiging* voor zijn *inhal* *ding* *receptie* *arriveert*, zullen we je *breedvoerig* *inlichten*.

Moet de PVV nu echt in de *regering*? ★ Terwijl *Martens* nog aan het *in* *formeren* was, was het *Ministerie* *van* *Financien* al druk aan 't *uitkijken* hoe één van de *PVV*-eisen *financieel* *haalbaar* te maken is. ★ Het gaat hier om de *ontkoppeling* van de *belastingsschalen* van *man* en *vrouw*, die tot nu toe *semengevoerd* zijn. ★ Zo'n *ontkoppeling* brengt *minder* *inkomsten* met zich mee. ★ De vraag die het ministerie zich stelt, en *wij* ook is op welke *posten* die *vermindering* van *belastinginkomsten* wordt *gerekopereerd*. ★ En daarin hebben we *geen* *goed* *oog*.

Hoe wordt het nu weer geschreven! Cultuur? Cultuur? of Cultuur? ...

Voor de mensen die het meegemaakt hebben is het belangrijkste kenmerk de uitbreiding van de werking: een verdubbeling van het aantal werkgroepen, een breder en gevarieerder aanbod van voorstellingen, en in het algemeen: een betere inhoudelijke en vormelijke begeleiding van al die activiteiten (via de cursussen, via de Stuc-voor-Stuc-krant).

Dit alles is niet tot stand gekomen onwille van 't Stuc.

Reeds vóór de concrete plannen voor dit project bestonden, was Kultuurraad al gaan rondkijken aan verschillende uniefs hoe de "culturele sektor" er georganiseerd was. Voor de universiteit van Amsterdam viel op door haar uitwerking van de culturele sektor. Deze wordt niet louter als ontspanning gezien, maar vormt een gefundeerd onderdeel van de universitaire opleiding; de "werkgroepen" vormen er ofwel een zelfstandige cursus of sluiten aan bij bepaalde kurrikula.

De al dan niet expliciete gedachte die hierachter zit - en die Kultuurraad ook aan de KULeuvens wil waar maken - is dat "cultuur" slechts een bijkomende ontspanning is (of mag zijn), maar een belangrijk aspect van de menselijke vorming en ontplooiing.

Aan deze unief komt dit momenteel nergens aan bod, maar beperkt de vorming zich tot wetenschappelijke of beroepsgerichte opleiding. (Er blijken nu in Pedagogie wel initiatieven te bestaan die de culturele sektor binnen de opleiding wil betrekken, maar dit is nog een omstrede zaak, vooral van de kant van de studenten (zie vorige Veto, p.8).)

In die zin werden de werkgroepen opgezet. Ook het onderdeel "programma" (de voorstellingen) wil hierbij aansluiten: het wil die producties onder de aandacht van een breed publiek brengen die vernieuwend (kunnen) werken, die weinig gekend zijn of die aanduiden op welke manier die kunstuitingen kunnen gebruikt worden; we denken hier bv. aan het Werktheater A'dam, de film-klub, een video-act...

Tot nu toe staat Kultuurraad, als studentenraad, alleen voor deze taak. Dat zo iets nogal wat financiële en organisatorische akrobatieën met zich meebrengt ligt voor de hand; maar dat dit ook voor iedereen zo duidelijk is, is niet zo vanzelfsprekend.

NIEUWE HUISVESTING STUDENTENVOORZIENINGEN

Vrijdag 5 januari werd het geduld van de mensen van Studentenvoorzieningen eindelijk beloond. Jan Bawens, directeur van de dienst, kon toen de aangepaste, heringerichte en opgeknapte lokalen officieel (her)openen. Aan een lange wachttijd kwam daarmee een einde.

Op de receptie - want zo iets gaat altijd met een receptie samen, die meteen ook voor nieuwjaarsvuldiging doorging - waren de vice-rector, zowel chefs als werklieden van de Technische Dienst, uiteraard alle leden van de diensten van Studentenvoorzieningen en studentenaangevaardigen aanwezig. De bijna niet meer te herkennen kleine zaal van de vroegere Sociale Raad, waar indertijd aktiekomitees en vormingsvergaderingen doorgingen, fungeerde als ontvangstlokaal. Op de vloer een kamerbreed tapijt met een schoonheidsvlak: er was wintertatigheid in het lokaal gekomen die een chemische reactie veroorzaakte met het tapijtreinigingsmiddel zodat een laagje wit schuim de vloer bedekte; het winterlandschap strekte zich bijgevolg uit tot in de lokalen.

In zijn korte toespraak schetste de directeur de huisvestingsevoluitie van de dienst Studentenvoorzieningen, die vooral gekenmerkt werd door een meezamen zoeken van een goed, centraal liggend onderkomen. Dat werd, na een aantal opzij geschoven opties, het kompleks Jan Stasstraat-Bogaardenstraat, eens grotendeels een wasserij. Niet alle diensten konden er in ondergebracht worden zodat er een aantal (Medische Dienst, Huisvestings

dienst voor Meisjes) in andere Leuvense regionen werd ingepland. Wel hadden enkele studentenraden hun kantoren in de Bogaardenstraat. Toen de A.S.R. in '77 besloot te verhuizen - 't Stuc-projekt - zag Studentenvoorzieningen de kans om de meeste van haar diensten samen te brengen in de J.Stasstraat-Bogaardenstraat. Als streefdoel voor het beëindigen van de nodige aanpassingswerken werd eerst maart '78 voorzien, toen september '78, maar uiteindelijk is het den januari '79 geworden.

Echter, het Planbureau van de unief heeft reeds een studie ter hand om heel Studentenvoorzieningen, met alles wat erbij hoort, in te planten in het Van Daelekollege (midden Naamsestraat) dat al een hele tijd leeg staat. Optimistische geluiden laten 1985 als verhuisdatum horen; realistische schattingen voorzien echter 1990.

Maar zover zijn we dus niet. En voortaan moet je dus voor Sociale Dienst, Huisvestingsdienst, Medische Dienst, Jodienst allemaal slechts op één adres en aan één deur zijn:

BOGAARDENSTRAAT 1 (zie foto).

OPLOSSING KRUISWOORDEN

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Z	U	I	L	K	U	R	S	U	S
2	E	T	D	U	W	E	E	L	T	
3	I	V	C	A	L	T	A	U		
4	L	I	C	H	T	M	I	S	A	T
5	E	R	E	R	D	I	E	S		
6	N	U	L	I	E	N	D	R	S	
7	S	E	S	P	A	N	I			
8	E	S	E	S	E	E	E	N		
9	K	E	U	L	E	N	S	N	O	T
10	N	O	E	N	M	I	M	E		

AL GEHOORD VAN DE BROCHURE VLAANDEREN...? NOOIT VAN GEHOORD

Wie in het België van vandaag, verscheurd door taalkonflikten, het noorden of beter Vlaanderen kwijtraakt wordt aangeraden de brochure "Vlaanderen...? Nooit van gehoord!" door te nemen. Zonder het klassieke romantische sausje wordt de problematiek "Vlaanderen" er van bij de eerste Vlaams-nationalistische kreten tot het huidige Egmont-poespasje doorgelicht.

Het eerste deel, historiek, licht in over de ontvoeringsstrijd van het Vlaamse volk vanaf de Oostenrijkse en de Franse tijd (1800) tot de grondwetsherziening van 1968 met haar uitlopers die het unitaire België ongedaan maakte. Wet in deze geschiedschrijving en in feite in de hele brochure positief uitvalt is dat men zich niet op een eng nationalistisch standpunt plaatst en duidelijke reekpunten tracht te onderkennen tussen de sociale en Vlaamse beweging. Eerder onderbelicht in deze historische schets is de internationale politiek die naast interne factoren leidde tot het tot stand komen van het koninkrijk België.

In het tweede deel poogt men vanuit een algemene mens- en maatschappijvisie krachtlijnen vast te leggen voor de toekomstige ontwikkeling van Vlaanderen. De waarden van waaruit de auteurs aan dit toekomstig Vlaanderen willen bouwen - verbondenheid en vertrouwen, een kritisch creatief bewustzijn en een proces van bevrijdende liefde - blijven zo vaag dat men ze in alle partijpro-

gramma's zou kunnen terugvinden. Toch stelt men vanuit deze normen - economische machtsmisbruiken en multinationalisme in onze huidige maatschappij aan de kaak. Wat België betreft tekent men deze twee aspecten zowel economisch als politiek uit. Vanop deze basis reageren de schrijvers scherp tegen het kapitalisme in België dat volgens hen gebaat is bij de taalstrijd; als alternatief stellen zij federalisme met twee voor. Wanneer Vlaanderen en Wallonië autonoom worden kunnen zij niet meer uitgespeeld worden door een centrale macht die totaal vervreemd is van beide bevolkingsgroepen.

Deel drie schetst de huidige toestand in Vlaanderen. Vooreerst bespreekt men de Vlaamse Beweging. Op economisch vlak uit de ze zich in het Vlaams Economisch Verbond, een volgens de brochure elite-organisatie die Vlaamse autonomie wil om het kapitalisme te vrijwaren. Op cultureel vlak zijn er het Davids-, Willems- en Vermeylenfonds waarvan men in de brochure

meent dat ze sterk verzuuld zijn en vooral een kulturele maar geen sociaal-economische strijd voeren. Tenslotte is er nog het Vlaams nationalisme dat we aantreffen bij ekstroom rechtse groeperingen als VMD, Wère Di en VWR. Omwille van hun aalen bij het kapitalistisch geloof in de ongelijkheid van de mens worden zij scherp veroordeeld. Verder zijn er nog links georiënteerde groepen als Werkgroep Arbeid en het Komitee voor een Demokratisch Federalisme. Vervolgens toont men dat de Vlaamse achteruitstelling helemaal geen fabeltje is: met een bevolkingsaandeel en een belastingbijdrage van 56,4% voor Vlaanderen moet men vaststellen dat Wallonië een relatief groter procentueel aandeel krijgt in de staatsbudgetten. Men klaagt de machtsconcentratie in Brussel aan en waarschuwt voor het fenomeen van de olievleed die zich wil uitzetten over gans Brabant en zo een stedelijk konglomerat dreigt te worden dat het evenwicht tussen de regio's verstoort.

In die Brusselse heksenketel plaatst men de Vlaming. Men beschrijft er hoe Brussel van een franstalige hoofdstad in 1963 evolueert naar een officieus tweetalige stad, althans bij wet. Want na 15 jaar kwam er een kentering: men begon dankzij het werk van de Nederlandse Cultuurcommissie het normaal te vinden dat de Vlamingen een eigen socio-kulturele infrastructuur in Brussel gingen uitbouwen. De vraag blijft natuurlijk of de auteurs van de bro-

chure dit keren van het tij niet te groots zien; wat ze hier voorstellen als springvloed blijkt volgens ons maar gewone getijdenwerking. Een feit is zeker, het Egmontpakt (24/5/77) - en hier wordt geen centimeter overschat - is een zeventigjarige monster dat veel werk draagt te vernietigen. Als voornaamste punt zou er afgestapt worden van de pariteit in de Brusselse executieve waardoor Brussel in feite opnieuw een franstalige stad zou worden met beschermende maatregelen voor de Vlaamse minderheid. Als slotsom van de verhelderende bespreking van het Egmontpakt stelt men vast dat de taalgestelling en de klassetegenstelling in feite dezelfde oorzaak hebben, nl. een maatschappij die op winst is afgestemd. Volgens de auteurs moet de Vlaamse ontvoeringsstrijd meer dan ooit samengaan met de sociale ontvoeringsstrijd.

In het laatste deel geeft men mogelijkheden voor het jeugdwerk i.v.m. Vlaanderen.

UIT GOEDE BRON VERNAMEN WIJ...

Binnen een tiental jaar zal men zich weer afvragen, denkend aan de winter van '79: "ou sont les neiges d'autan?". De herinneringsmachine zal weer in werking worden gesteld en grote en kleine anekdotes worden uit de stoffige schuifladen van ons geheugen gehaald. Net als nu trouwens. Die koude, die wind, die sneeuw... dat pakt mij. Op mijn adem, mijn jas en op mijn inspiratie... Een paar Wodke's verder is mijn geheugen in die mate ontneveld, mijn handen ontklemd en mijn maag ontvroren, zodat ik kan verder schrijven. Zittend in lotushouding en daar waarschijnlijk in vastvriezend voor dit stukje om is, denk ik aan hoe het vroeger was.

Amarcord. Toen hadden we nog een iglo op de Bondgenotenlaan, geen met 8 honden ervoor, geen paar Donny-tennisreketen die als sneeuwschoenen dienst doen omdat ze in dit achterlijke land nu eenmaal niets hebben. Toen sneeuwde het zo zelden, dat vanaf het moment dat er een paar sneeuwvlokken uit de lucht kwamen te vallen, die van godsdienst steevast over die truk met het manna begon. En zo waren wij van alles weer de dupe. In plaats van ons dan los te laten om in die manne of sneeuw te gaan spelen, konden we er verdorie een opstel over maken. En al die opstellen vertelden toch hetzelfde. Of het nu over sneeuw was, of over de schoolreis naar den dierentuin, of over "mijn grootvader", de meester kreeg toch altijd hetzelfde te lezen, het was immers altijd fijn geweest. Behalve voor "grootvader", maar die had dan iets fijn gegeven of zo. "Fijn" was een woord dat

toen opgang maakte. We gebruikten het te pas en te onpas, zelfs als ons rapport een vijfje leek, met al die eentjes. (dank u elsink). Dat was ook fijn. Wisten wij veel. Als we thuiskwamen, ja dan.

En al die opstellen begonnen hetzelfde ook: "Het sneeuwt." Toen schreef ik natuurlijk sneeuw, zonder "u" tussen "ee" en "w", en nog steeds begrijp ik niet waarom die u daar moet staan. Uit beleefdheid waarschijnlijk. "Het sneeuwt. Dat is fijn." En dan zaten we strop natuurlijk. IK was al blij dat ik met twee zinnen te schrijven geen dt fouten had gemaakt, maar onze meester niet. Hij wou twee bladzijden, met het risico van gemiddeld 8 dt fouten per bladzijde en dus een pak werk. Werkloosheid was toen nog niet aan de orde van de dag, en onze mijmeringen daarover, moesten worden onderbroken voor een exposé over halfbevroren water.

Na die twee zinnen moest de inspiratie in gang schieten. Vandaag de dag help ik dat soms met een paar Wodka's of cognacjes. Cognac, een voorrecht voor iedereen, maar niet op mijn 8 of 9-jarig bestaan. Dus observeerde ik wat er op straat gebeurde.

"Het sneeuwt. Dat is fijn. Op straat gebeurt niet veel. In huis gebeurt ook niet veel. Als het sneeuwt gebeurt er niet veel." De plaatselijke censuurcommissie, voorgezeten door de heer V., en geassisteerd door mevrouw V., in de wandelgangen mijn ouders genoemd, besloten dat er toch wat gebeurde en het opstel moest opnieuw worden gemaakt. "Het sneeuwt nog steeds. Is dat fijn." En toen hielp mijn vader me, al was hij zich daar toen niet van bewust.

"Het sneeuwt. Dat is fijn. Voor mij toch. Want ik zit binnen. Aan het venster. De sneeuw blijft liggen. Dat ziet vader ook wel zegt hij tegen moeder in de deur. Vader neemt een borstel en zich voor de stoep te kuisen. Dit wordt doorgaans gemakkelijker gezegd dan gedaan, schijnt het. Het schijnt eigenlijk niet, het sneeuwt. En het waait ook. Vaders werk is niet erg efficiënt. (dat woord kende ik toen nog niet, maar

begon toen opgang te maken, net na "fijn". Het was de periode van het Duitse Wirtschaftswunder. Fijn. Efficiënt.) Vader ziet dit ook in en gaat naar.. Neen, vader ligt er.

Het sneeuwt, het waait, het vriest nu blijkbaar ook. De weergoden zijn vader niet erg gunstig gezind. Wat verder in de straat liggen her en der ouderlingen verspreid, geveld door de gladheid van het wegdek. Vele mensen proberen hen recht te helpen. Zo breidt het aantal mensen dat her en ook der verspreid ligt, zich gestaag uit. Op straat is het dus niet om mee te lachen. Moeder en ik schuiven vader tot voor de kachel en gaan wat naar de tuin kijken tot hij ontdooit is. Vader dus. De tuin is al fijn wit. Ook de bomen zijn fijn wit. Dit opstel lijkt al aardig op een advertentie voor een wassalon. Fijn wit. De vogeltjes gaan dood van de kou. Behalve die vogeltjes die de krulmetjes vinden die ik voor hun heb verstoort. Die gaan dood van een indigestie.

In de huiskamer klonk een zacht gekreun. Vader ontdooid. Na een vluchtig onderzoek bleken wij niet genoodzaakt tot amputatie van enig ledemaat over te moeten gaan. Vader dronk een flinke borrel. En nog één en nog één en nog een paar (voor de gezelligheid, waarschijnlijk) en ik ging verder schrijven aan mijn opstel. Dat was fijn."

Fijne Terrie uit fijn Leuven

Spijts enkele schoonheidsfoutjes in "Vlaanderen..." iets wat je als bewuste Vlaming zeker moet doormaken. Voor hen die verstrikt zitten, die er geen gat meer in zien, die met het hoofd tegen de muur lopen is het een draad van Aradne die spijtig genoeg de franssprekende minotaurus van Brussel niet doodt.

M.C.

"Vlaanderen...? Nooit van gehoord!" een uitgave van Werkgroep Vlaanderen, Dupontstraat 6 1030 Brussel.

Verkrijgbaar bij
-KSA-VKSJ, Dupontstraat 6 1030 Brussel en al haar verkooppunten
-Chiro, Kipdorp 30 2000 Antwerpen en al haar verkooppunten
-Infodok, Rueleuveest 115 3030 Heverlee
-de meeste boekhandels in Leuven.

INONZEFAKULTEIT

Slechte tijden voor kringen. Politika - waarvan reeds sprake - heeft na Nieuwjaar haar bardeur niet meer geopend. Hoewel niet failliet, zag de financiële balans er alles behalve rooskleurig uit, zodat men besloot de zaak per 1 februari te sluiten, en uit te kijken wat de vooruitzichten voor een nieuwe start zouden zijn voor volgende academiejahr.

Pech bij ongeluk: na de Kerstvakantie bleek ook de vorst het pand in de Parkstraat niet gespaard te hebben en liep de eerste verdieping stilbetjes onder water. Waardoor tot vroegde sluiting overgegaan werd.

Dat aktie voeren geld kost, zal iedereen hopelijk beseffen. Athens GIST deed dat en uit de winst van haar TD in december wilde ze een deel aan de 10.000 spenderen. De vraag: hoeveel werd handig opgelost door het voorstel om symbolisch 10.000 kwartjes te geven (= 2.500 fr). Voor het aktiekomitee was het O.K. op voorwaarde dat GIST effectief tien-duizend kwartjes kan bijeen verzamelen. De kollekte is begonnen.

Omdat de muzikologen zich een beetje in de hoek gedruimd voelden in de kring KWAK, werd vóór twee jaar overgegaan tot de naam KWAM, waarin de laatste letter de afdeling Muzikologie weergeeft.

Rond de jaarwende waren er echter strubbelingen ontstaan binnen de kring, zodat het ernaar uitzag dat zij uiteen zou vallen. Er wordt nu uitgekoken naar een oplossing in de zin van een federale organisatie, waarbij KWAM de overkoepelende structuur wordt met drie min of meer autonome afdelingen, te weten Kunstwetenschappen, Archeologie en Muzikologie.

De naam Godsdienstwetenschappen doet erg ernstig aan. Toch lopen er daar ook studenten rond die willen bewijzen dat er ook al leuke kan gemaakt worden en organiseren zij een 36-uren TD. Studenten mogen na de partitels al hun verzetje hebben, maar om daar nu 36 uur aan te spenderen, lijkt ons wel wat overdreven.

Anderzijds wordt gesuggereerd dat de eventuele opbrengst van het initiatief gestort wordt naar het patroonaat, zodat het hierna de invoering van de 36-urenweek mede kan bekostigen.

Er gist wat. Naar het voorbeeld van GIST bij de ingenieurs, lopen er in Landbouw mensen met gelijkaardige ideeën rond. De naamkeuze kan misschien een probleem zijn, maar wat denk je van "Groene Gist"?

DE MAN MET DE TWEE NAVELS

REDAKTIE EN MEDEWERKERS

Rudy Aerts, Bart Bongaerts, Mark Coelens, An Dewit, Herman Franco, Mark Henderickx, Mark Lemmens, Marcel Mesus, Nico Oldenhof, Jan Ryckaert, Raf Vandecasteele, Daniël Van Eynde, Bruno Van Gasse, Pol Van Mellaert, Terrie Verbiest

OPGEPOETSTE PLAAT

ROCK AGAINST RACISM

bruari in de Arena te Deurne. Het oorspronkelijk opzet om één of twee Engelse R.A.R.-groepen te krijgen gaat niet door, maar de Vlaamse R.A.R.-sien zal er goed vertegenwoordigd zijn. Nieuwsgierigen en mensen die de strijd tegen het racisme en het fascisme genegen zijn, raadplegen best de weekbladen van die week voor preciezere informatie. Initiatieven als deze verdienen immers onze steun, vooral omdat politieke groeperingen de kracht en het belang van bepaalde kultuuruitingen nogal eens onderschatten en omdat het bestaande aalaam van strijdmu-ziek en -toneel op enkele uitzonderingen na weinig kans krijgen om uit de marginaliteit te geraken. Anderzijds mag men het belang van initiatieven als R.A.R. niet overroepen. De daadwerkelijke, rechtstreekse bestrijding van racisme en fascisme behoort niet tot z'n onmiddellijk werkterrein. Maar zoals alle soorten strijdmu-ziek bevordert R.A.R. op een ge-

schikte en aansprekende manier de sensibilisering rond het probleem. Ook draagt het bij tot het ondersteunen van de strijd door het leveren van strijdliederen en het levendig houden van het probleem, waardoor verhinderd wordt dat de problematiek eens te meer door werkgroepen en brochures van het brede publiek vervreemd en een eenzame dood sterft in progressieve boekenwinkels.

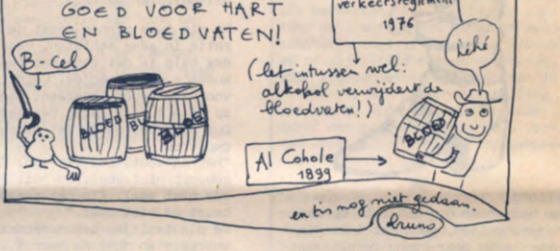
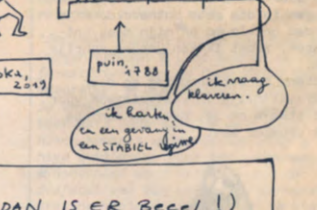
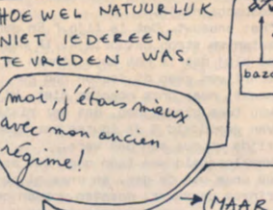
Met de medewerking van een brede laag progressieve groeperingen over ideologische grenzen heen en vooral van het breder publiek, kan dit i-

nitiatief ongetwijfeld ook in België uitgroeien tot een sterke massabeweging en alzo haar steentje bijdragen in de strijd tegen de verrichting van het koninkrijk België.

D.V.E.

STIJFSEL & ZO(ON)

VETO

VETO 9

verschijnt op 12 februari
aankondigingen en toelichtingen op activiteiten tussen 14 en 28 februari moeten op het redakteuraad ('t Stuc) binnen zijn, uiterlijk op donderdag 1 februari om 18.30u.

VETO 10

verschijnt op 26 februari
redaktievergadering: maandag 5 februari om 14 u in 't Stuc.
artikelen voor dit nummer moeten op het redakteuraad binnen zijn, uiterlijk op vrijdag 9 februari om 18.30u
aankondigingen en toelichtingen op activiteiten tussen 28 februari en 14 maart moeten op het redakteuraad binnen zijn, uiterlijk op dinsdag 13 februari om 18.30u

toelichtingen op activiteiten (verschijnen in "Aktiviteits") mogen MAXIMUM één getypt kwarto-vel zijn met dubbele interlinie (+ 2500 tekens)

De eredoratoraten die de KUL (niet zijn fakulteiten) elk jaar op 2 februari bij de viering van zijn patroonsfeest verleent aan een aantal prominente worden uiteraard toegekend door het hoogste beleidsorgaan van die instelling, en dat is de Akademische Raad (AR), waarin 4 studenten zeten. Die worden aangeduid door de Kringraad.

Op de AR van 8/11/76 werd door de rektor gevraagd om voorstellen te formuleren voor de eredoratoraten van 2/2/77.

De kringraad die op 12/11/76 vergaderde besloot mee te werken aan die viering en er mensen naar toe te sturen die iets te zeggen hadden dat voor de KUL en zijn studenten interessant was, in plaats van gewoon naar namen. Men droeg toen Noam Chomsky en Ivan Illich voor, deze laatste met de motivatie "omdat hij de aandacht heeft gevestigd op het onderscheid tussen scholing en opvoeding. Zijn uitgewerkte studie over de etiek van de "ontschoolde" maatschappij verdient naar onze mening de belangstelling van de Akademische Overheid, vooral nu er binnen de KUL opnieuw aandacht wordt besteed aan de didactische functie van onze universiteit." (1)

Bij de brief aan de rektor en de AR die de motivatie bevatte werd een curriculum vitae en een selectieve bibliografie gevoegd, en ook de namen van twee mensen die gekontakteerd konden worden voor besprekingen of meer inlichtingen.

De brief kreeg op het rektorat het datumstempel 15/11/76.

Op de AR van 13/12/76 betreurde de rektor de *laattijdigheid* van het voorstel van de studenten, dat om die reden niet in overweging kon worden genomen. Het bureau van de AR had daarom al kandidaturen voor de eredoratoraten uitgeselecteerd op zijn vergadering van 8/12/76, waaronder Ionesco. Direkt daarna had men alvast een toneelgroep gekontakteerd om op 2/2/77 's avonds Ionesco's *La Cantatrice Chauve* op te voeren, dat alles wegens "hoogdringendheid" (2). De AR moest dat alleen nog maar "bekrachtigen". Of er op vermeldde burovergadering van de AR iets gezegd is over het studentenvoorstel (dat al zo'n 3 weken binnen was) kunnen we alleen maar raden, want in dat bureau zit geen studentenvetegenwoordiger.

Het volgende jaar was de rektor een maand eerder met zijn vraag naar suggesties voor de eredoratoraten, namelijk op de AR van 10/10/77. De Kringraad vond het toen zinvol om naast de uitreiking van de eredoratoraten (of in plaats daarvan) een studiedag over het universitaire onderwijs te organiseren, want "Deze nieuwe formule zou allessins goedkoper uitvallen dan de huidige, zou veel meer dan nu studenten

Gezien de samenstelling van de Akademische Raad, waarin de studenten ondervertegenwoordigd zijn, gezien de samenstelling van het bureau van de Akademische Raad, waarin de studenten geen vertegenwoordiging hebben, hebben de studenten geen enkele zeggenschap of verantwoordelijkheid voor de eredoratoraten die op 2/2/79 worden uitgereikt.

Het kronologisch verslag van de procedure die door de studenten werd gevolgd bij het indienen van een voorstel tot eredoratoraat voor Ivan Illich toont aan dat de studentengeleding aan de K.U. Leuven wordt miskend.

Het "geval Illich" is geen alleenstaand feit. De studentenvertegenwoordiging op alle niveaus kan tal van ervaringen meedelen van de fundamentele machtsongelijkheid en het eigenlijk autoritaire karakter van de K.U. Leuven. Wij, 20 000 studenten hebben niets in de pap te brokken. Onze enige sterkte is de sterkte van ons getal.

We hebben zelfs geen inspraak in de organisatie en de inhoud van het onderwijs, de veranderingen in de studietoestand van de studenten.

We kunnen het hypokriste gelast van de Akademische Overheid. Dat is ons ook in de aktie tegen de crisiswet en de verhoging van het inschrijvingsgeld duidelijk geworden. De show die op 2 februari jaarlijks bij kaarslicht wordt opgevoerd is de onze niet.

Het weze ieder duidelijk dat de inspraakmythe die de studentenbeweging de laatste 10 jaar heeft verlamd van nu af blijvend ontmaskerd zal worden.

De Kringraad.

Vanuit die achtergrond en met de studentengemeenschap als 'toekennende instantie' diende de Kringraad Illich's kandidatuur opnieuw in.

De brief waarin dat gebeurt (ASR, 7/10/78) wordt niet bij de "voorgelegde dokumenten" van de AR of het bureau van de AR gevoegd, zodat de studenten vonden dat hun voorstel "geen eerlijke kans" (6) kreeg.

Wanneer de studentenvertegenwoordigers op de AR "noemans uiting / geven / aan hun ongenoegen ..." herinnert de rektor eraan "dat het nog steeds regel is, ook voor de promoties van 2 februari - al worden zij door de Universiteit als zodanig verleend - slechts kandidaturen te aanvaarden die fakultair gesteund zijn." (7)

Die "beslissing" wordt op 13/11/78 genomen.

Na een evaluatie van de voorbereiding en de wederwaardigheden van Illich's kandidatuur en de manier waarop die in de AR werd behandeld merken de studenten

op dat zij met de op 2/2/79 verleende eredoktoraten niets te maken hebben.

i.o.v. de Kringraad,
Bruno Van Gesse

- (1) Brief van de Kringraad (14/11/78) - A aan de AR (rektoraat 18/11/78)
- (2) 'Gedachtenwisseling BAR' (= bureau AR) van 6/12/1978, als dokument bij 3/44 "Doctores Honoris Causa" in map AR van 13/12/78
- (3) Brief van de Kringraad (ASR 14/11/77) aan de AR
- (4) Brief van de Kringraad (ASR 1/6/78) aan de AR
- (5) Verelag van de AR van 12/6/78
- (6) Inbrenne bespreking Kringraad n.a.v. AR van 13/11/78
- (7) Verelag AR van 13/11/78

verantwoordelijke uitgever : A.De Wit, Van Evenstraat 2D, 3000 Leuven

BIJVOEGSEL BIJ VETO NR.8 , 5e JAARGANG (30 Januari 1979)

en ARP betrekken bij het Patronoefeest en voorkomt de moeilijkheden bij het zoeken na en selecteren van de gewenste kandidaten voor de eredoktoraten." (3) Men vond dat een doorsnee eredoktoeraat de student helemaal niet aansprak.

Verschillende dekenen stonden echter dit voorstel, maar ook de traditie kreeg zijn deel : de eredoktoraten bleven (op 2/2/78) ; daarnaast werd de studiedag ingevoerd, waarvoor zelfs lessen werden geschorst. De studiedag vond plaats op 8/3/78 en hoewel er interessant studiewerk en grondige voorbereiding aan vooraf was gegaan was de opkomst ronduit ontoereikend.

Ondertussen was er rond de figuur van Illich echter verder gewerkt, omdat men hem ideaal vond voor een "alternatief" en wél zinvol eredoktoeraat. Om het voorstel "tijdig en binnen de Akademische Raad als geheel" (4), dus niet op een burovergadering, te kunnen bespreken werd het voorstel voor Illich's eredoktoeraat al ingediend op de AR van 12/6/78 (voor de viering van 2/2/79 1).

Men motiveerde onder meer: "Illich is een man die erg goed de problemen van de huidige en van de toekomstige maatschappij aanvoelt. Op basis van dialoog en contact met verschillende maatschappelijke groepen tracht hij die problemen zo duidelijk mogelijk te analyseren, hun evolutierichting in de toekomst te voorzien en voorstellen naar beleid en concrete levenswijze uit te schrijven.

Hij veretaat de kunst om een enorm ruim (kwa aantal en kwa diversiteit) publiek aan het denken te zetten rond maatschappelijke situaties en evoluties die vaak omwille van hun complexiteit en taaischijn en omwille van hun utopisch karakter op de achtergrond of binnen enge specialistenkamers blijven.

...//...

Door het feit dat de man zich niet vastankert op één thema of probleem zijn er wij ervan overtuigd dat een belangrijk deel van onze universitaire gemeenschap zich zal interesseren voor deze man en zijn ideeën. Wij vinden dat laatste belangrijk omdat de viering van het patroonsfeest van de KUL moet opengetrokken worden.

Omwille van de verscheidenheid van zijn werken stellen wij voor dat Illich in de fakulteiten Geneeskunde, Toegepaste Wetenschappen, Pedagogische en Psychologische Wetenschappen en Economie bij een of andere aktiviteit zou kunnen betrokken worden. (bv. seminarie, voordracht, colloquium...)... (4)

De Akademische Raad van 12 juni '78 beslist "slechts uitspraak te kunnen doen in het geval dat die kandidatuur zou gesteund worden door een fakulteit en dat deze bereid zou zijn voor het promotorschap in te staan. ...//...De eindbeslissing zal genomen worden ten laatste op 16 oktober 1978." (5)

Na kontakten met eventuele promptoren en dekenen beslist de Kringraad om de kandidatuur van Illich niet door een fakulteit, maar door de studentengemeenschap te laten steunen (dat na de suggestie van een dekaan).